

เมือง คน ป่วย
CITY OF SICK PEOPLE

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560 - 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปินพันธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปินพันธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

..... กษณดา คำโสภา

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภา)

.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร กษาชีวะ)

.....

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ถนอมนวล เดชานันท์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัดชา แก้วทองตาล)

.....

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรัมย์)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพันธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์	เมือง คน ป่วย
	CITY OF SICK PEOPLE
ชื่อ	นาย เติวิช เฉลียวคำนวน
รหัสวิชา	57020459
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 - 2561
อาจารย์ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุทธนา นิ่มเกตุ

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้านำเสนอผลงานผ่านความรู้สึกจากสภาพแวดล้อมของความเป็นคนเมือง ที่ได้อาศัยอยู่ใจกลางเมืองมาตั้งแต่กำเนิด มีสิ่งก่อสร้างมากมายรอบตัว เช่น ตึกสูง คอนโด หรือ รถไฟฟ้า โดยทั้งหมดนี้ทำให้เกิดความซาบซึ้งประทับใจ และทำให้สังเกตเห็นถึงคุณค่าในสภาพแวดล้อมของคนกลุ่มนี้ จึงได้นำไปสู่การสร้างศิลปนิพนธ์หัวข้อเรื่อง “เมือง คน ป่วย” ซึ่งการที่ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความมุมานะ ความพยายาม ความอดทน ที่จะต้องใช้แรงใจแรงกายในการทำงานอย่างหนัก เพื่อเป็นปัจจัยในการแลกเปลี่ยน จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์ผลงาน ที่มีที่มาจากสภาพแวดล้อมการเป็นอยู่ของข้าพเจ้าในเมือง โดยมีตัวเนื้อหาหลักอยู่ที่รูปทรงและรูปร่างของบุคคล และ เครื่องมือ เครื่องใช้ น้ำหนัก แสงเงา พื้นผิวต่าง ๆ ที่นำมาจัดวางองค์ประกอบใหม่จึงเกิดเป็นศิลปนิพนธ์ชุดนี้

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “เมือง คน ป่วย” ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วย ความกรุณา ความอนุเคราะห์ของอาจารย์ผู้ควบคุมศิลปะนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุทธนา นิมเกตุ ที่คอยให้คำแนะนำ ตรวจสอบตลอดจนแก้ไขให้สำเร็จไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ ภาควิชาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ประสบการณ์การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงคุณ บิดา มารดา และ ครอบครัว ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดและอุปการะข้าพเจ้าในทุกๆด้าน และเป็นกำลังใจต่อข้าพเจ้าเสมอมา สุดท้ายนี้ข้าพเจ้า ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้และผู้ที่ไม่ได้กล่าวนาม ขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง

เตวิช เฉลียวคำนวน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ความบัลลดาใจและแนวคิดสร้างสรรค์	4
2.1 ความบัลลดาใจ	4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับ	4
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	5
2.4 ข้อมูลจากประสบการณ์ตรง	7
2.5 แนวความคิดสร้างสรรค์	7
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	8
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	9
3.2 กระบวนการสร้างผลงาน	19
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน	31
4.1 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	31
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	37
บทที่ 5 บทสรุป	41
บรรณานุกรม	42
ภาพผลงานศิลปะ	43
ประวัติผู้เขียน	48

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพ The Starry Night ภาพประกอบที่ 2.1	6
2. ภาพ Patch of grass ภาพประกอบที่ 2.2	6
3. ภาพร่างชั้นที่ 1 ภาพประกอบที่ 3.1	9
4. ภาพร่างชั้นที่ 2 ภาพประกอบที่ 3.2	10
5. ภาพร่างชั้นที่ 3 ภาพประกอบที่ 3.3	10
6. ภาพร่างชั้นที่ 4 ภาพประกอบที่ 3.4	11
7. ภาพร่างชั้นที่ 5 ภาพประกอบที่ 3.5	11
8. ภาพร่างชั้นที่ 6 ภาพประกอบที่ 3.6	12
9. ภาพร่างชั้นที่ 7 ภาพประกอบที่ 3.7	12
10. ภาพร่างชั้นที่ 8 ภาพประกอบที่ 3.8	13
11. ภาพร่างชั้นที่ 9 ภาพประกอบที่ 3.9	13
12. ภาพร่างชั้นที่ 10 ภาพประกอบที่ 3.10	14
13. ภาพร่างชั้นที่ 11 ภาพประกอบที่ 3.11	14
14. ภาพร่างชั้นที่ 12 ภาพประกอบที่ 3.12	15
15. ภาพร่างชั้นที่ 13 ภาพประกอบที่ 3.13	15
16. ภาพร่างชั้นที่ 14 ภาพประกอบที่ 3.14	16
17. ภาพร่างชั้นที่ 15 ภาพประกอบที่ 3.15	16
18. ภาพร่างชั้นที่ 16 ภาพประกอบที่ 3.16	17
19. ภาพร่างชั้นที่ 17 ภาพประกอบที่ 3.17	17
20. ภาพร่างชั้นที่ 18 ภาพประกอบที่ 3.18	18
21. ภาพร่างชั้นที่ 19 ภาพประกอบที่ 3.19	18
22. ภาพวัสดุอุปกรณ์ ภาพประกอบที่ 3.20	20
23. ภาพการขีดเพลททองแดง ภาพประกอบที่ 3.21	21
24. ภาพการผสมวานิชด้วยน้ำมันสน ภาพประกอบที่ 3.22	21
25. ภาพทาวานิชลงบนเพลทที่ขีดแล้ว ภาพประกอบที่ 3.23	22
26. ภาพการคราฟงานลงเพลทแม่พิมพ์ ภาพประกอบที่ 3.24	22
27. ภาพแช่กรดให้เกิดขึ้นรอบนอก ภาพประกอบที่ 3.25	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
28. ภาพการสร้างระนาบที่ต่างกัน ภาพประกอบที่ 3.26	23
29. ภาพการสร้างพื้นผิวต่าง ๆ ภาพประกอบที่ 3.27	24
30. ภาพการล้างเพลท ภาพประกอบที่ 3.28	24
31. ภาพการกรองผงยางสนให้สะอาด ภาพประกอบที่ 3.29	25
32. ภาพการนำเพลทมาเข้าเครื่องเป่า ภาพประกอบที่ 3.30	25
33. ภาพการนำเพลทออกมาเผาไฟ ภาพประกอบที่ 3.31	26
34. ภาพการปิดวานิชในส่วนที่ขาว ภาพประกอบที่ 3.32	26
35. ภาพการล้างเพลท เข้าสู่การพิมพ์ ภาพประกอบที่ 3.33	27
36. ภาพหมึกกระดาษด้วยน้ำเปล่า ภาพประกอบที่ 3.34	27
37. ภาพการเตรียมผสมหมึก ภาพประกอบที่ 3.35	28
38. ภาพการดูดหมึกลงเพลท ภาพประกอบที่ 3.36	28
39. ภาพใช้กระดาษลอกลายชั้นหมึก ภาพประกอบที่ 3.37	29
40. ภาพวางแม่พิมพ์ ลงบนแท่นพิมพ์ ภาพประกอบที่ 3.38	29
41. ภาพวางตามด้วยกระดาษ ภาพประกอบที่ 3.39	30
42. ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพประกอบที่ 3.40	30
43. ภาพผลงานชิ้นที่ 1 ภาพประกอบที่ 4.1	31
44. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพ ภาพประกอบที่ 4.2	32
45. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ดุลยภาพ ภาพประกอบที่ 4.3	33
46. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ความเคลื่อนไหว ภาพประกอบที่ 4.4	34
47. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ความเป็นเด่น ภาพประกอบที่ 4.5	35
48. ภาพรูปทรง ก. ภาพประกอบที่ 4.6	37
49. ภาพรูปทรง ข. ภาพประกอบที่ 4.7	37
50. ภาพพื้นผิว ก. ภาพประกอบที่ 4.8	38
51. ภาพพื้นผิว ข. ภาพประกอบที่ 4.9	38
52. ภาพพื้นผิว ค. ภาพประกอบที่ 4.10	38
53. ภาพเส้น ก. ภาพประกอบที่ 4.11	39
54. ภาพเส้น ข. ภาพประกอบที่ 4.12	39

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
55.	ภาพน้ำหนักร แสงเงา ก. ภาพประกอบที่ 4.13	40
56.	ภาพน้ำหนักร แสงเงา ข. ภาพประกอบที่ 4.14	40
57.	ภาพน้ำหนักร แสงเงา ค. ภาพประกอบที่ 4.15	40

บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน จากความรู้สึกที่มีต่อชนชั้นแรงงาน ที่ประกอบไปด้วยวิถีชีวิตของการดำรงอยู่ในเมือง ด้วยความคิดที่ไม่อาจมองข้ามในจุดๆนี้ไป เปรียบเสมือนสิ่งก่อสร้างที่มีโครงสร้างสวยงามนั้น หากปราศจากกลุ่มคนเหล่านี้ไป เราก็ไม่อาจได้เห็น หรือ สัมผัสกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนี้ทำให้เกิดความซาบซึ้งประทับใจ และทำให้เล็งเห็นถึงคุณค่าของคนกลุ่มนี้ ประกอบกับวิถีชีวิตของข้าพเจ้าที่อยู่ในตัวเมืองที่มีการก่อสร้างตั้งแต่กำเนิด จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์ผลงาน ที่มีที่มาจากสภาพแวดล้อมของเมือง

คำที่ว่าความเพียร ความเพียรนี้หมายถึงความพยายามอดทนให้กิจที่ตนเองประกอบให้สำเร็จไปจึงเรียกว่า ความเพียร พูดถึงอำนาจของความเพียร ความเพียรย่อมเป็นกำลังใหญ่สามารถผลักดันความขี้เกียจขี้คร้านความมั่งงาย ไม่ให้ปรากฏขึ้นมา เพราะเมื่อกำลังทั้งสองนั้นปรากฏขึ้นก็จะนำพาจิตใจให้มีความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางกำลังของมัน จะเป็นเหตุให้งานที่ตัวเองประกอบนั้นไม่สำเร็จไปหรือล้มเลิกไปเสีย

เพราะฉะนั้น จึงว่าหากผู้ใดมีความเพียรเป็นนิมิตเป็นสัญลักษณ์เครื่องหมายอยู่ในจิตแล้ว ย่อมสามารถจะประหารหรือขับไล่ความไม่ดีทั้งสองอย่างนั้นออกไปเสีย ไม่ให้เกิดขึ้นมาได้ เพราะอาศัยความเพียรนี้เป็นตัวกางกั้น เป็นสิ่งที่มีประสิทธิภาพยับยั้งความรู้สึกให้มีมานะอุตสาหะประกอบในสิ่งนั้น ๆ ให้สำเร็จไป เรื่องความเพียรนี้จึงเป็นสิ่งที่พวกเราจะต้องแนะนำและสอนกันให้เข้าใจ เพราะว่าสิ่งที่ประกอบลงไปนั้น มันมีทั้งทางดีและทางชั่วจะประกอบด้วยโทษและคุณ เพราะเหตุนี้ เมื่อผู้ใดอาศัยกำลังของความเพียรเป็นตัวอดทนทำกิจให้สำเร็จไป (dharma-gateway, 2561 : ออนไลน์)

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในตัวเมืองที่มีการก่อสร้างบ้าน ตึก หรือรถไฟฟ้า มาตั้งแต่กำเนิด จึงได้พบเจอกับคนกลุ่มนี้มาตั้งแต่เด็ก นั่นจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความรู้สึกเห็นคุณค่า เพราะภาพที่พบเจอ คือ ภาพคนที่ใช้แรงกายหนักกว่าคนปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานที่แข็งแกร่ง ถูกออกแบบมาให้ใช้ทำการก่อสร้างอย่างหนัก จึงทำให้ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้มุมมองจากทัศนคติส่วนตัวนี้สะท้อนออกมาในผลงาน ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์จากคนกลุ่มนี้

การได้เห็นความเป็นอยู่ วิถีชีวิต การดำรงชีวิต ของกลุ่มชนชั้นแรงงาน ทำให้เกิดความรู้สึกเห็นคุณค่า ของกลุ่มคนเหล่านี้ที่มีส่วนในการสร้างสรรค์สิ่งก่อสร้างให้มีความงดงาม และเกิดเป็นแรงบันดาลใจ ที่ทำให้ข้าพเจ้าอยากถ่ายทอดความรู้สึกนั้น ออกมาให้คนในสังคมได้รับรู้สึกถึงความมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพของคนกลุ่มนี้ ที่จะต้องใช้กำลังร่างกาย แรงใจ เพื่อเป็นปัจจัยในการแลกเปลี่ยน ทั้งระยะเวลาในการก่อสร้าง ความอดทนหรือ ความทุ่มเทที่มีให้ต่องาน ทุกสิ่งนี้ล้วนเกิดขึ้นได้เพราะความมุ่งมั่น ที่มีอยู่ในตัวและจิตใจ

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้น มาจากสภาพแวดล้อมการอยู่ในเมืองที่มีการก่อสร้างอาคารต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบ้าน ตึก หรือรถไฟฟ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงวิถีชีวิตประจำวันของกลุ่มชนชั้นแรงงานที่ทำงานด้วยร่างกาย แรงใจในทุก ๆ วัน อุทิศในการทำงานหลาย ๆ อย่างจึงเป็นสิ่งที่ดีในการนำเสนอเรื่องราวของคนกลุ่มนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อให้เห็นความสำคัญของกลุ่มชนชั้นแรงงาน
2. เพื่อให้เห็นถึงวิถีชีวิตและกระบวนการก่อสร้างของกลุ่มชนชั้นแรงงาน
3. เพื่อให้เห็นถึงกระบวนการทางเทคนิค การสร้างพื้นผิวต่างๆที่แทนค่าลงไปในตัวงาน
4. เพื่อให้เห็นถึงการแสดงออกทางด้านความคิดสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า
5. เพื่อเป็นแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่อผู้ที่ทำงานในแนวทางเดียวกับข้าพเจ้า

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ขอบเขตของโครงการ ผลงานชุด “เมือง คน ป่วย” มีขอบเขตผลงานนำเสนอรูปแบบที่
ได้รับแรงบันดาลใจ จากการเห็นคุณค่าของกลุ่มชนชั้นแรงงาน ความสวยงามของสิ่งก่อสร้างใน
เมือง
2. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ ความรู้สึกความรู้สึกภายในตนเอง ที่มีต่อกลุ่มชนชั้นแรงงานที่มีวิถีชีวิต
อยู่ในเมือง แนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน จัดอยู่ในรูปแบบศิลปะภาพพิมพ์ (printmaking) เป็น
สื่อในการแสดงออก
3. โดยนำเสนอเป็นผลงานศิลปะด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (etching) ลักษณะงานประเภท 2 มิติ
4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 120 x 80 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 120 x 80 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาด 120 x 80 เซนติเมตร

บทที่ 2

ความบัลตาใจและแนวคิดสร้างสรรค์

2.1 ความบัลตาใจ

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เกิดจากประสบการณ์ตั้งแต่วัยเด็ก จนถึงปัจจุบัน โดยที่ตัวข้าพเจ้านั้นเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในตัวเมืองตั้งแต่กำเนิด ที่มีการก่อสร้างมากมายรอบตัว ทำให้ได้เห็นถึงกลุ่มคนชนชั้นแรงงาน วิถีชีวิต การดำรงอยู่ของคนกลุ่มนี้ และทำให้เห็นถึงคุณค่าของคนกลุ่มนี้ จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์

2.2 อิทธิพลที่ได้รับ

ความงามเป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถรับรู้และสัมผัสได้ มนุษย์เราต่างก็พึงพอใจในความงาม และมีความสุขเมื่อได้สัมผัสกับความงาม สามารถแบ่งการรับรู้ความงามออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การรับรู้ความงามได้จากภายในตัววัตถุ เป็นการรับรู้คุณค่าของความงามที่เป็นคุณสมบัติภายในตัววัตถุหรือผลงานศิลปะ ปรากฏให้เห็นในลักษณะความเหมาะสมของขนาด สัดส่วน รูปร่าง รูปทรง เส้น สี แสงเงา ลักษณะผิว ฯลฯ ส่วนความงามในผลงานศิลปะเกิดจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่ปรากฏให้เห็นลักษณะความเหมาะสมของการนำทัศนธาตุทางศิลปะมาจัดองค์ประกอบศิลป์

2. การรับรู้ความงามได้จากจิตกำหนด เป็นการรับรู้คุณค่าของความงามที่เกิดจากความรู้สึกและจิตใจของแต่ละคนเป็นตัวกำหนด ดังนั้น คุณค่าความงามของวัตถุหรืองานศิลปะจึงไม่คงที่และขึ้นอยู่กับความชอบ รสนิยมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามคติความเชื่อของบุคคลหรือสังคมในแต่ละยุคสมัย

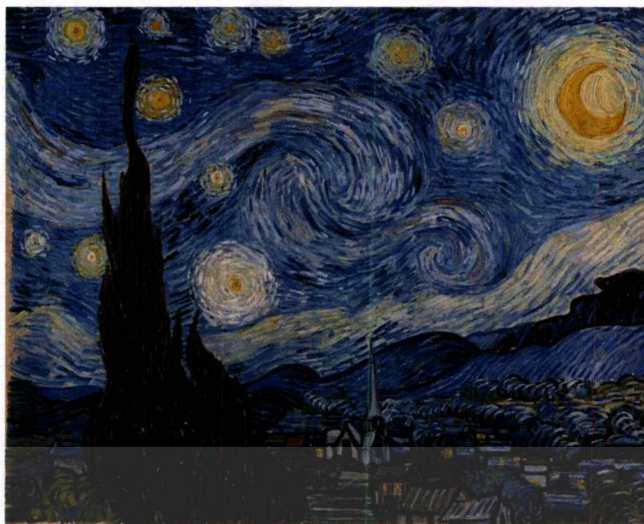
3. การรับรู้ความงามได้จากสภาวะความสัมพันธ์ของวัตถุและจิตใจ เป็นการรับรู้คุณค่าของความงามที่เกิดจากสภาวะความสัมพันธ์ของวัตถุหรือผลงานศิลปะที่มีคุณค่าความงามอยู่จริง จิตใจต้องอยู่ในสภาพพร้อมที่จะรับรู้และชื่นชมต่อคุณค่าความงามในวัตถุหรือผลงานศิลปะนั้น โดยจำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์บางอย่างเป็นเครื่องมือพิจารณา จึงจะเป็นการรับรู้คุณค่าของความงามที่สมบูรณ์(homegame9.wordpress, 2561 : ออนไลน์)

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ฟินเซนต์ วิลเลิม ฟัน โคค เกิดเมื่อ 30 มีนาคม ค.ศ.1853 คนไทยมักเรียก ฟินเซนต์ แวน โก๊ะ เป็นจิตรกรชาวดัตช์ ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้มีชื่อเสียงและอิทธิพลมากที่สุดในประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก เขาสร้างสรรค์งานศิลป์กว่า 2,100 ชิ้นในเวลาเพียงสิบปีกว่า ซึ่งส่วนใหญ่ผลิตขึ้นในสองปีสุดท้ายของชีวิตเขา ผลงานของเขามีทั้งภาพภูมิประเทศ ภาพนิ่ง ภาพคนเหมือนและภาพเหมือนตนเอง ซึ่งล้วนมีลักษณะเด่นเป็นสีตันที่จัดจ้านและงานฟุ้งกันที่ฉวัดเฉวียนแผ่อารมณ์ชวนประทับใจอันช่วยสร้างรากฐานให้แก่ศิลปะสมัยใหม่ หลังทนทุกข์เพราะไข้ใจและความจนมานานหลายปี เขาผลิตชีวิตตนเองเมื่ออายุได้ 37 ปี(วิกิพีเดีย, 2561 : ออนไลน์)

“ผมต้องการใช้ผลงานจิตรกรรมเป็นสื่อแสดงออกถึงปรากฏการณ์แห่งความรู้สึกของตนเองที่เกิดจากการรับรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวในชีวิตทั้งในอดีตและปัจจุบัน ผสมผสานจินตนาการผูกโยงเรื่องราวบันทึกเป็นร่องรอยของเหตุการณ์ปัจจุบัน บรรจुरวมสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏขึ้นในใจขณะสร้างผลงาน โดยไม่มีการกำหนดรูปแบบล่วงหน้า วัตถุในผลงานมุ่งสะท้อนเรื่องราวในสังคม และค่านิยมในเรื่องคุณค่าของสิ่งต่างๆ ที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดและมาตรฐานของสังคม โดยนำมาเรียงร้อยในองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดเรื่องราวใหม่ เปรียบเหมือนภาพบันทึกประวัติศาสตร์ของปัจจุบัน ขณะ ผมมีความมุ่งหมายในการค้นหาคุณค่าที่แท้จริงที่ซ่อนอยู่ในสิ่งต่างๆ โดยใช้การสร้างผลงาน เพื่อให้เข้าใจในสุนทรียภาพแห่งศิลปะ และคุณค่าที่แท้จริงของชีวิต” (นายวีรพงษ์ ศรีตระกูลกิจการ, 2561 : ออนไลน์)

จากทั้งหมดที่กล่าวมานั้น เป็นเหตุผลที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานออกมา โดยศิลปินที่มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้าทั้งสองด้าน คือ ด้านรูปแบบกระบวนการ หรือ ด้านความคิดนั้น ทางด้านกระบวนการทำงานข้าพเจ้าได้อิทธิพลจาก Vincent van Gogh และ นาย วีรพงษ์ ศรีตระกูลกิจการ

ภาพที่ 2.1 Vincent van Gogh. 1889. **The Starry Night**. [Online].

Available : <https://artsandculture.google.com/asset/the-starry-night/bgEuwDxeI93-Pg?hl=en>

ภาพที่ 2.2 Vincent van Gogh. 1887. **Patch of grass**. [Online].

Available : <https://artsandculture.google.com/asset/patch-of-grass/TAH9aKG-J5sfWA?hl=en>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลจากประสบการณ์ตรง

ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในบริเวณเขตอ่อนนุช กรุงเทพมหานคร ซึ่งในขณะนั้นมีสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยสิ่งก่อสร้างมากมาย เช่น บ้าน คอนโด ตึกสูง หรือห้างสรรพสินค้า วิถีชีวิตของข้าพเจ้าจึงต้องได้เห็นกลุ่มคนงานที่กำลังทำงานก่อสร้าง ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความคิดที่มองเห็นคุณค่าที่มีอยู่ในตัวของคนกลุ่มนี้

2.5 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน จากความรู้สึกที่มีต่อชนชั้นแรงงาน ที่ประกอบไปด้วยวิถีชีวิตของการดำรงอยู่ในเมือง ด้วยความคิดที่ไม่อาจมองข้ามในจุดๆนี้ไป เปรียบเสมือนสิ่งก่อสร้างที่เราเห็นว่าสวยงามนั้น หากปราศจากกลุ่มคนเหล่านี้ไป เราก็ไม่อาจได้เห็น หรือ สัมผัสกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนี้ทำให้เกิดความซาบซึ้งประทับใจ และเห็นถึงคุณค่าของคนกลุ่มนี้ ประกอบกับวิถีชีวิตของข้าพเจ้าที่อยู่ในตัวเมืองตั้งแต่กำเนิด จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์ ที่มีที่มาจากชนชั้นแรงงาน ด้วยการใช้เส้นจากโครงสร้างของอาคารประกอบกับรูปเครื่องมือเครื่องใช้ในการก่อสร้าง นำมาจัดวางเพื่อสื่อความหมายดังกล่าวข้างต้น ที่แสดงถึงความซับซ้อน ความเรียบง่าย ความเคลื่อนไหว ความอึกทึก และความนิ่งสงบ ที่ควบคู่กันไปในการดำเนินชีวิตภายใต้สภาพแวดล้อมของเมือง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ คือ ความสามารถของมนุษย์ที่จะคิดแก้ปัญหาและพัฒนาจนสามารถประดิษฐ์ผลิตผลใหม่ๆ การคิดริเริ่มในสิ่งที่แปลกใหม่ เพื่อสนองความต้องการของตนเองและสังคม ดังนั้น การริเริ่มสร้างสรรค์จึงเป็นการกระทำที่ก้าวหน้าจากเดิม ดีขึ้น งดงามยิ่งขึ้น หรือมีคุณค่ายิ่งขึ้น การที่มนุษย์รู้จักการสร้างสรรค์ ทำให้โลกได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆ มีความเจริญก้าวหน้า

จุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ใน โลกนี้ เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นคุณสมบัติพิเศษของมนุษย์ จึงมีการศึกษาและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของคนเราให้เจริญงอกงาม เพื่อเป็นพื้นฐานนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าของชาติบ้านเมือง เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์สามารถที่จะฝึกฝน ทดลอง ปฏิบัติจนเกิดประสบการณ์ และนำไปสู่การค้นพบแนวทางใหม่ๆ และเพื่อการสร้างผลงานศิลปะต่อไป

ความคิดสร้างสรรค์แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ความคิดสร้างสรรค์ทางความคิด (Creative in thinking) คือ การคิดแสวงหาแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนางาน หรือการบริหารงานให้ประสบความสำเร็จ และเจริญก้าวหน้า รู้จักการศึกษา วิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ปัญหาเพื่อนำมาวางแผนงานต่อไป

2. ความคิดสร้างสรรค์ทางความงาม (Creative in beauty) คือ การสร้างสรรค์ความงามที่แปลกใหม่ให้งดงามและมีคุณค่ายิ่งขึ้น ซึ่งเป็นความคิดสร้างสรรค์ในทางปฏิบัติ เช่น การสร้างสรรค์งานศิลปะ การตกแต่งบ้าน ห้องเรียน สำนักงาน ให้มีความแปลกใหม่

3. ความคิดสร้างสรรค์ทางประโยชน์ใช้สอย (Creative in function) คือ การสร้างสรรค์ดัดแปลงสิ่งต่างๆ ให้มีคุณค่าทางประโยชน์ใช้สอย เช่น งานสิ่งประดิษฐ์ งานศิลปะที่นำวัสดุต่างๆ ผลิตผลงานขึ้นให้เกิดประโยชน์ใช้สอย เป็นต้น (aoao555.wordpress, 2561 : ออนไลน์)

ข้าพเจ้ามีการทำงานเป็นลำดับขั้นตอน ตั้งแต่การลงพื้นที่จริงเพื่อ บันทึกรูปต้นแบบจากคน และสถานที่จริง แล้วจึงนำมาประกอบสร้าง ซึ่งภาพที่จะนำมาเสนอนี้ก็เป็นภาพร่างบางส่วน ดังนี้

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

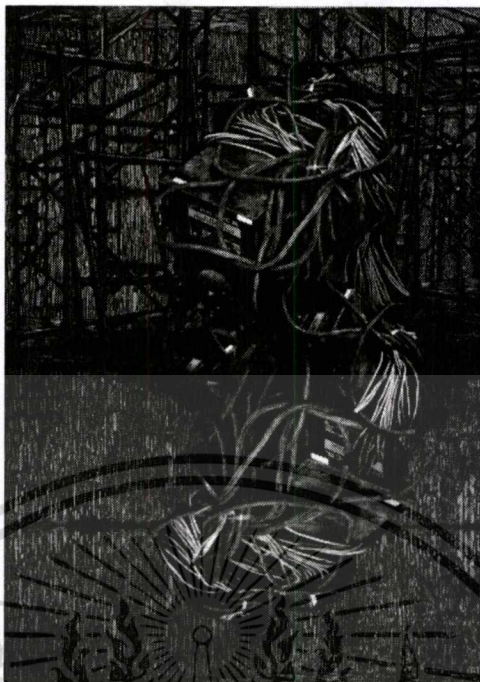
แบ่งได้เป็น 4 โครงการ

ภาพร่างโครงการที่ 1

ภาพร่างโครงการที่ 1 ข้าพเจ้าเริ่มจากการนำเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์การทำงานมา ประกอบสร้างโดยยังมีความสมจริง ทั้งรูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก แสงเงา จึงทำให้ภาพร่างในโครงการ นี้ ถ่ายทอดอารมณ์ และความรู้สึก ได้ไม่มากนัก

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชิ้นที่ 4

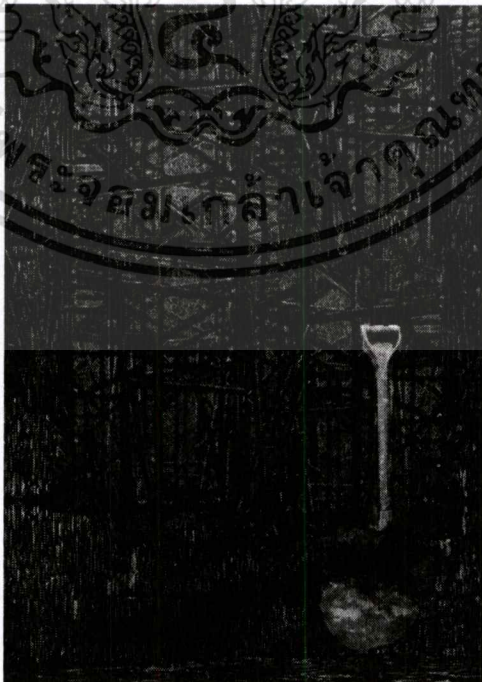
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างโครงการที่ 2

ภาพร่างโครงการที่ 2 จะเน้นไปทางด้านรูปทรง โครงสร้าง น้ำหนัก และพื้นผิว โดยจัดวางให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึก และมีความน่าสนใจไปในตัวผลงาน

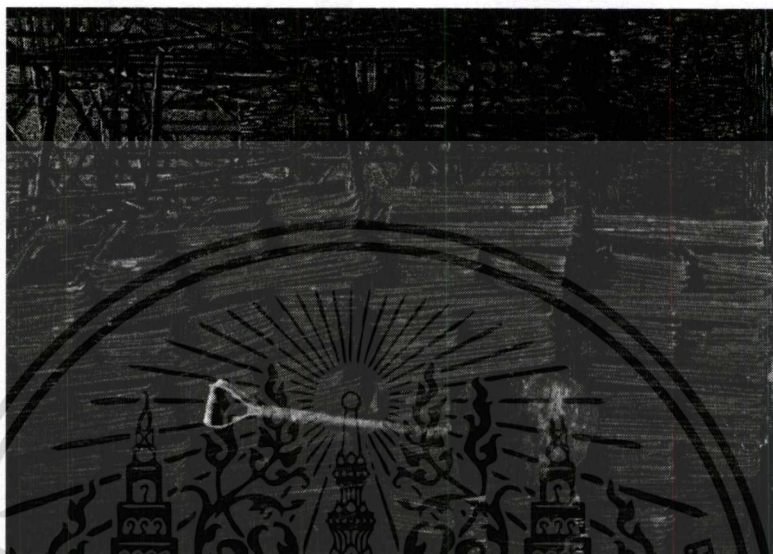

ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชิ้นที่ 1

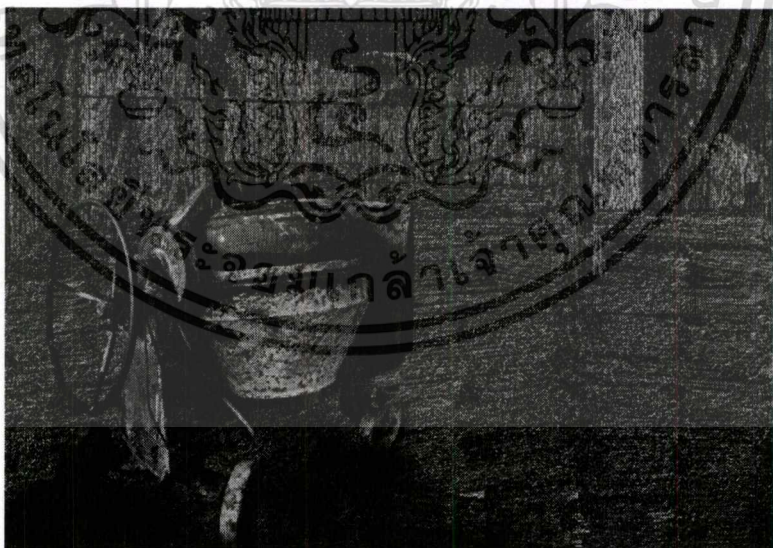

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างชั้นที่ 3

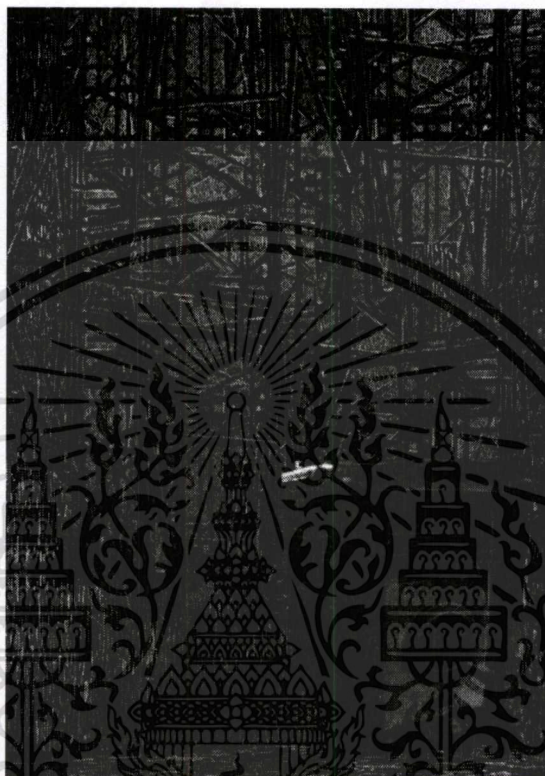

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างชั้นที่ 4

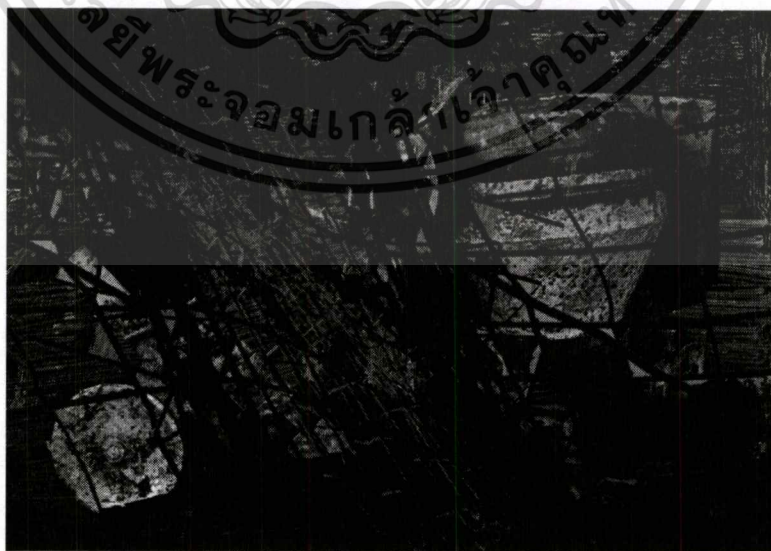
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างโครงการที่ 3

ภาพร่างโครงการที่ 3 ข้าพเจ้าจัดวางองค์ประกอบโดยใช้ความรู้สึกส่วนตัว ที่มีต่อรูปทรง ทำให้ภาพผลงานในโครงการนี้มีความเคลื่อนไหวที่ดี มีน้ำหนักของเส้นที่หลากหลาย และมีโครงสร้างภาพที่น่าสนใจยิ่งขึ้น

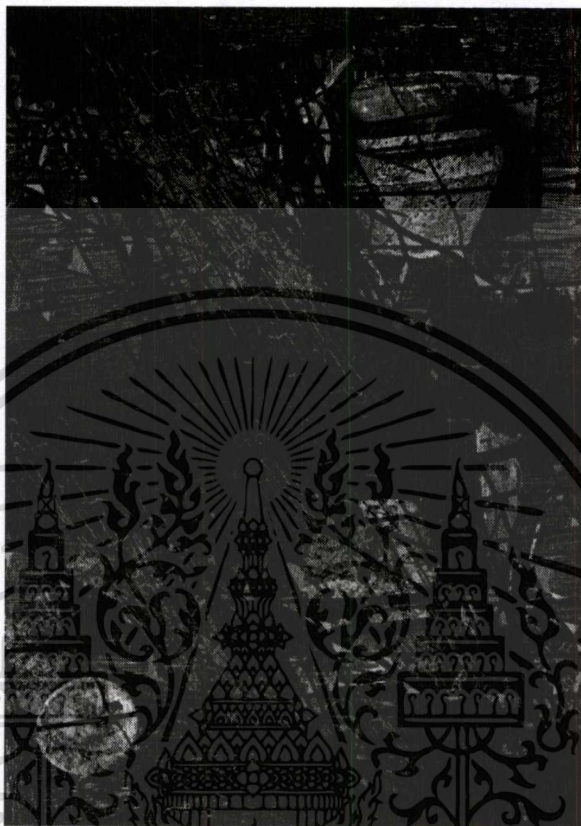

ภาพที่ 3.10 ภาพร่างชั้นที่ 1

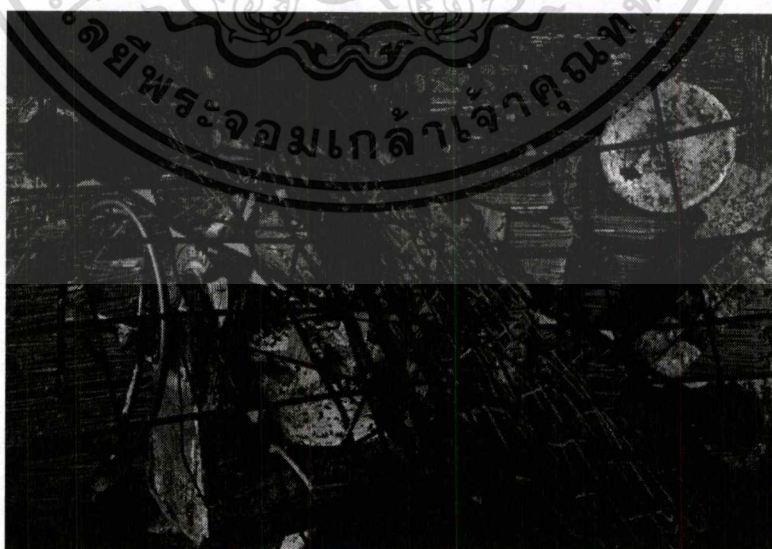

ภาพที่ 3.11 ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชั้นที่ 3

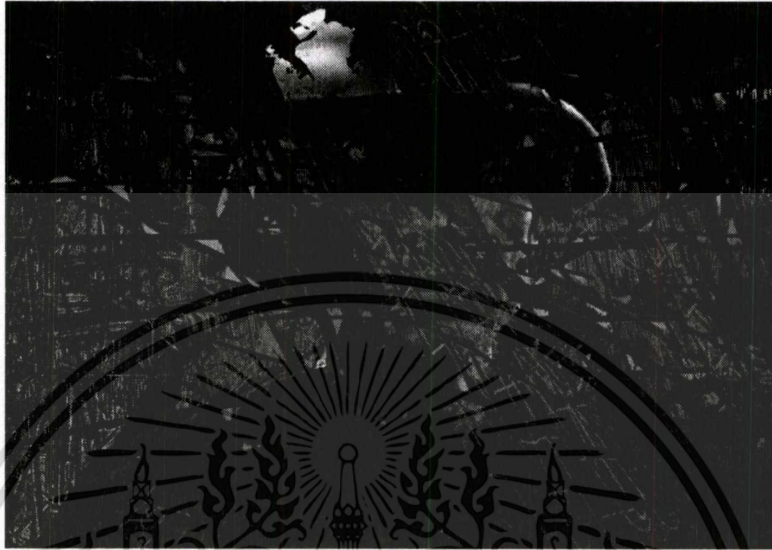

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดต ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างโครงการที่ 4

ภาพร่างโครงการที่ 4 ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญของรูปทรงที่เกิดจากอารมณ์ ความรู้สึก มากกว่า รูปทรงที่เป็นจริง ทำให้ผลงานภาพร่างใน โครงการนี้ถ่ายทอดสู่ผู้ชมผลงาน ได้ดียิ่งขึ้น

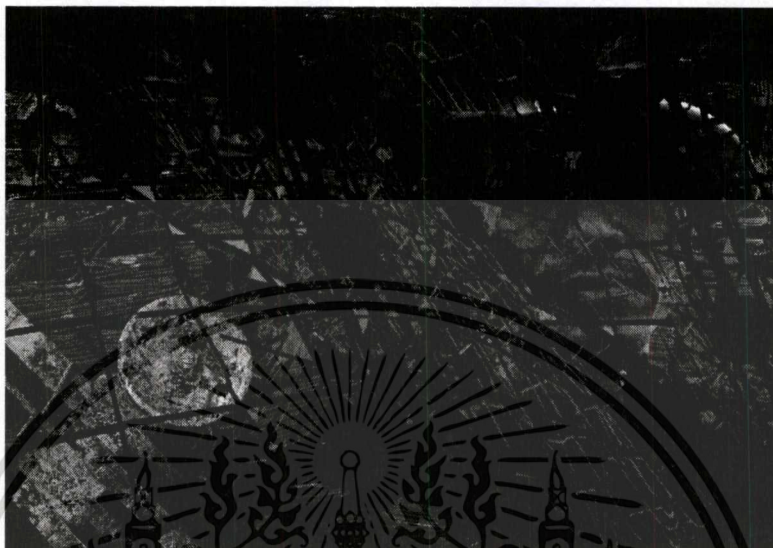

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.15 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

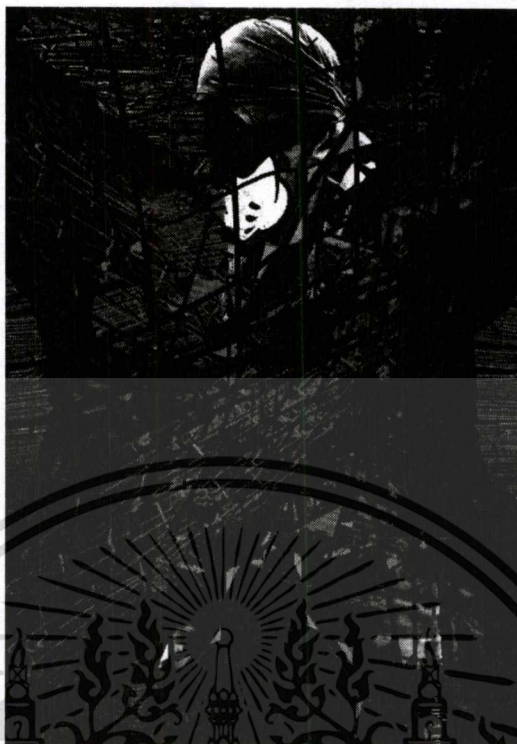

ภาพที่ 3.16 ภาพร่างชั้นที่ 3

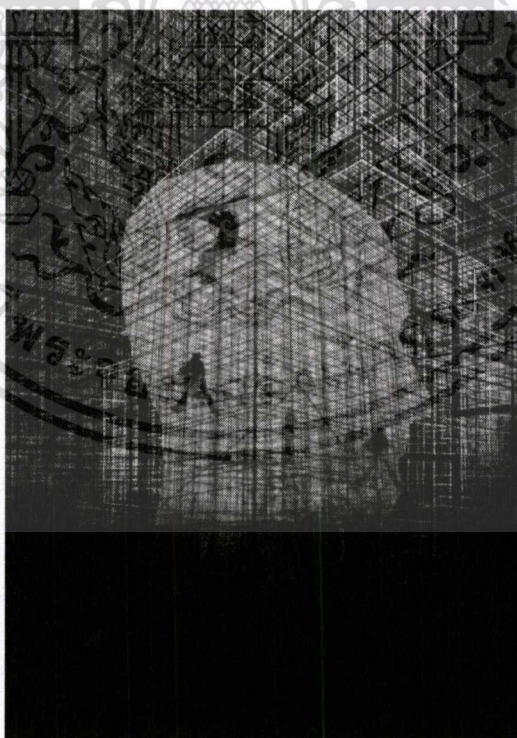

ภาพที่ 3.17 ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.18 ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพที่ 3.19 ภาพร่างชั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระบวนการสร้างผลงาน

ศิลปะเกิดจากแรงผลักดันภายในของศิลปิน สะท้อนความคิด ความรู้สึก ร้อน เย็น ทุกข์ โศก ดีใจ เสียใจ เป็นการสื่อสาร และสื่อความหมาย การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีเอกลักษณ์ และ รูปแบบที่แตกต่างกันไปซึ่งขึ้นอยู่กับ อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต และ แรงบัลดาลใจ จากความรู้สึกภายในของศิลปินแต่ละคนในรูปแบบหนึ่ง ที่มีความแตกต่างไปจากการใช้ภาษาพูดหรือเขียน ศิลปะไม่มีขีดจำกัดในการแสดงออก ด้วยรูปแบบวิธีการเทคนิค เนื้อหาศิลปินเป็นส่วนหนึ่งของสังคมสะท้อน ความคิด ความรู้สึก ความเป็นไปในสังคมนั้นๆ (นายสุกชัช สุทธิโชติ, 2561 : ออนไลน์)

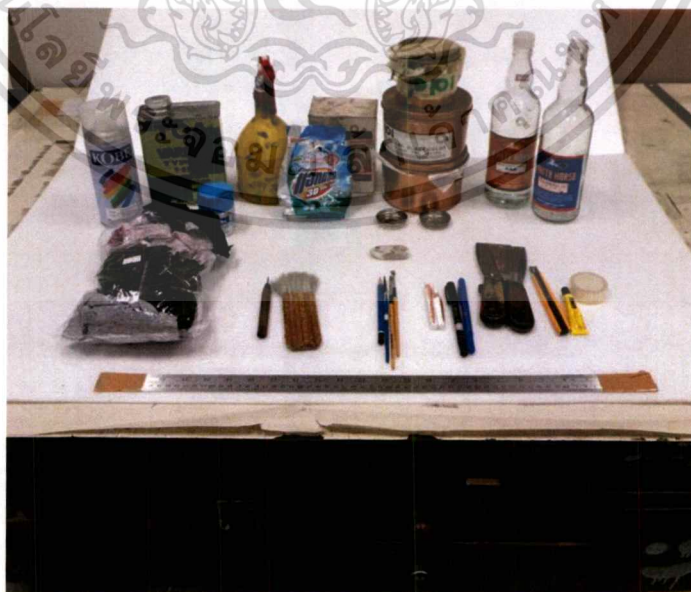
โดยมีวิธีการขั้นตอน ดังนี้

1. ขัดเพลาทองแดง
2. ผสมวานิชด้วยน้ำมันสน
3. ทาวานิชลงบนเพลาที่ขัดแล้ว
4. คราฟงานลงเพลาแม่พิมพ์
5. แซ่กรดให้เกิดเส้นรอบนอก
6. สร้างระนาบที่ต่างกัน ให้เกิดความตื้น - ลึก
7. สร้างพื้นผิวต่าง ๆ ด้วยทินเนอร์ และ น้ำมันสน
8. ล้างเพลา เพื่อเตรียมโรยยางสน
9. กรองผงยางสน ให้สะอาด
10. นำเพลาเข้ามาเข้าเครื่องเป่ายางสน
11. นำเพลาออกมาเผาไฟให้ยางสนไหม้ ดินหน้าเพลา
12. นำเพลาที่เผาเสร็จแล้ว มาปิดวานิชในส่วนที่ขาว ไล่ที่ละหน้าหน้า
13. ล้างเพลา เตรียมเข้าสู่ขั้นตอนการพิมพ์
14. เตรียมอุปกรณ์ หมักกระดาษด้วยน้ำเปล่า
15. ผสมหมึก
16. อุดหมึกที่ผสมไว้ ลงเพลา
17. ใช้กระดาษรูป และกระดาษลอกลาย ชับหมึกส่วนเกินออก
18. วางแม่พิมพ์ ลงบนแท่นพิมพ์
19. วางต่อด้วยกระดาษฟาเบียโน
20. หมุนแท่นเข้าสู่การพิมพ์
21. นำกระดาษมาขึงไว้กับกระดาษ ด้วยกาวน้ำ
22. ทิ้งไว้ให้แห้ง 1-2 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุอุปกรณ์

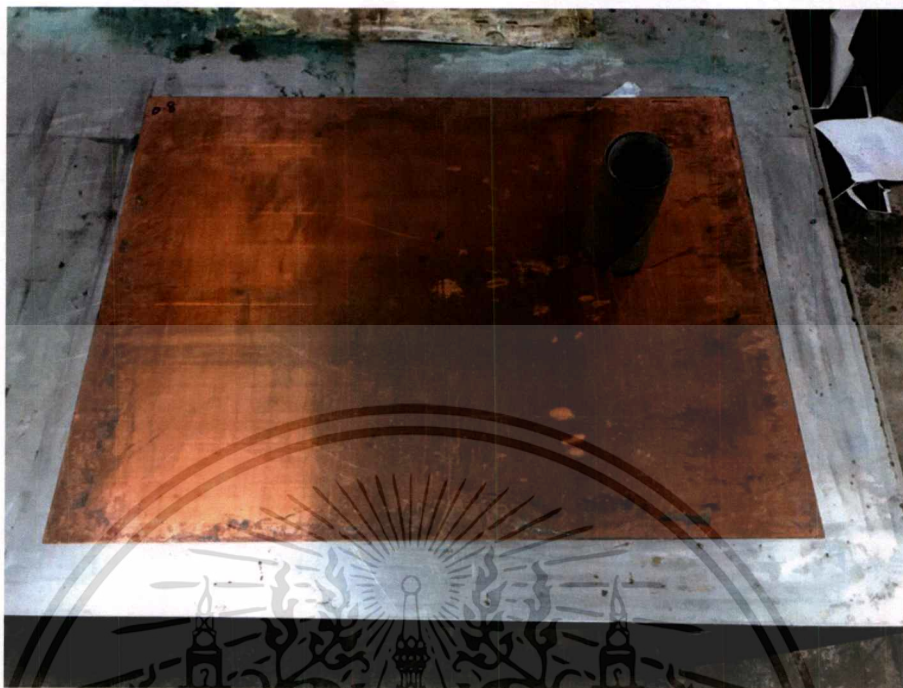
- เฟลททองแดง
- วานิชเคลือบไม้สีดำ
- ฟู่กัน
- สก็อตเทป
- บ่อแช่กรด
- กรดกำมะถัน
- เหล็กปลายแหลม
- ดินสอ
- แปรงทาสี
- ฟู่กันขนาดต่างๆ
- หมึกจีน
- ปากกาดำ
- เกียงผสมสี
- ทินเนอร์
- น้ำมันสน
- เศษผ้า
- น้ำปลา, ซอสปรุงรส(สำหรับล้างแม่พิมพ์)
- หมึกพิมพ์(สำหรับภาพพิมพ์โลหะ)

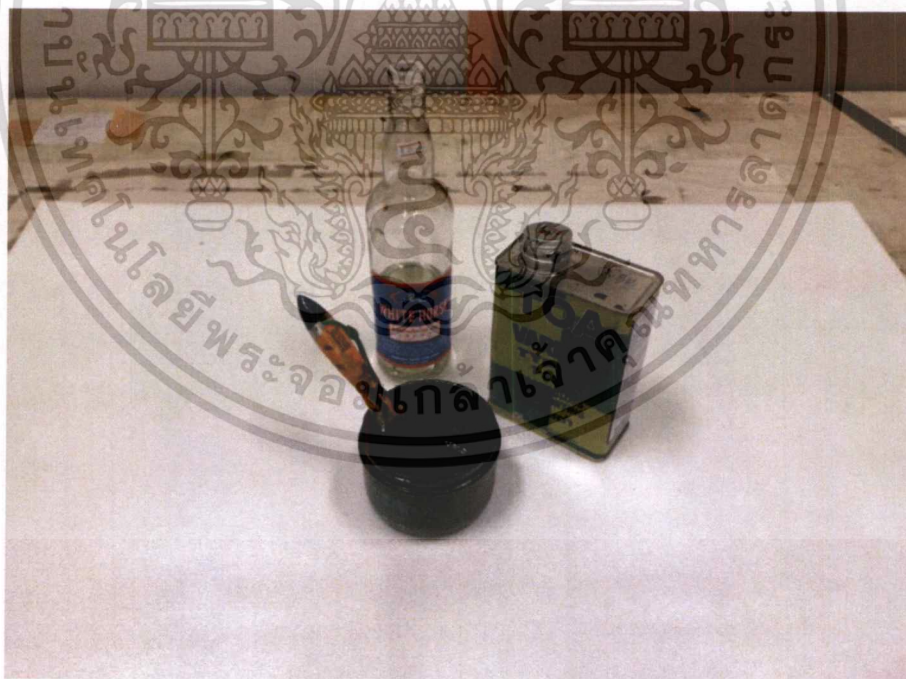
ภาพที่ 3.20 วัสดุอุปกรณ์การสร้างแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพขั้นตอนการสร้างงานภาพพิมพ์

ภาพที่ 3.21 ภาพการขัดเพลทองแดง

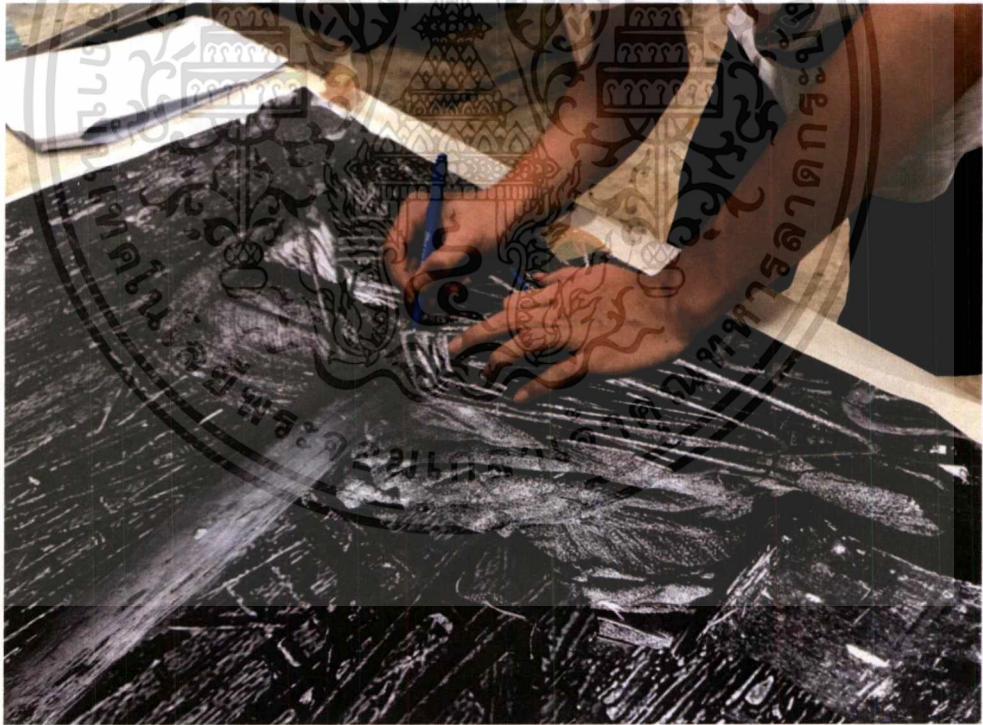

ภาพที่ 3.22 ภาพการผสมวานิชด้วยน้ำมันสน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

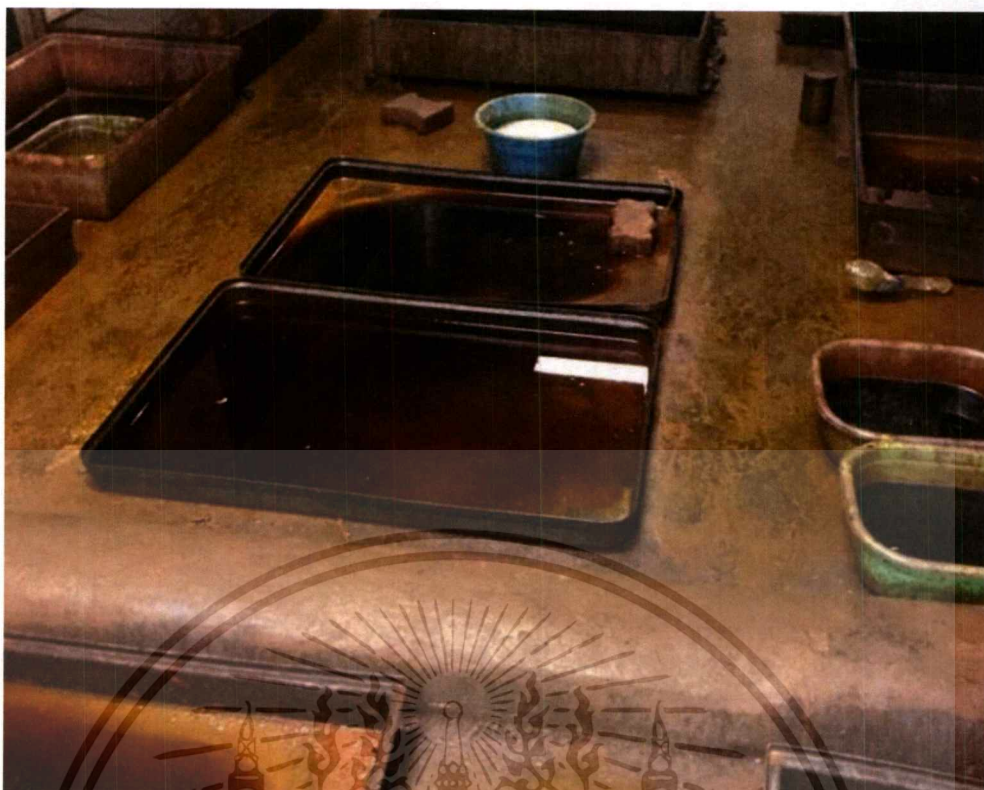

ภาพที่ 3.23 ภาพการทาวานิชลงบนเพลทที่ขัดแล้ว

ภาพที่ 3.24 ภาพการตราฟงานลงเพลทแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

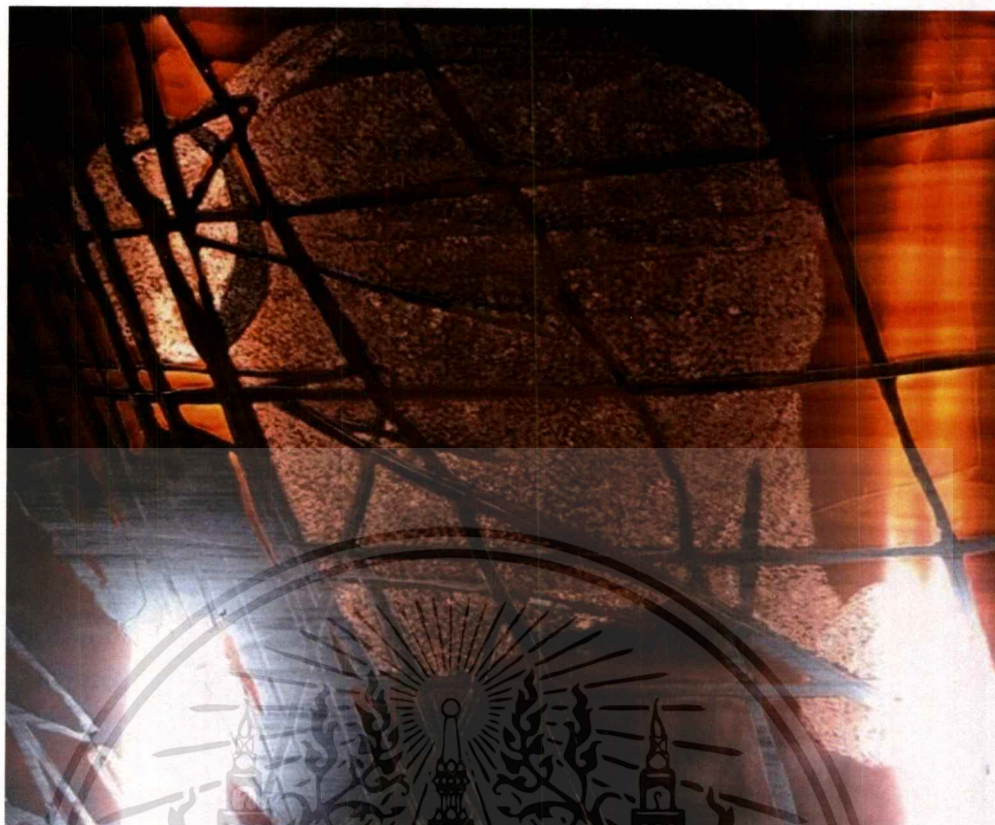

ภาพที่ 3.25 ภาพแซ่กรดให้เกิดเส้นรอบนอก

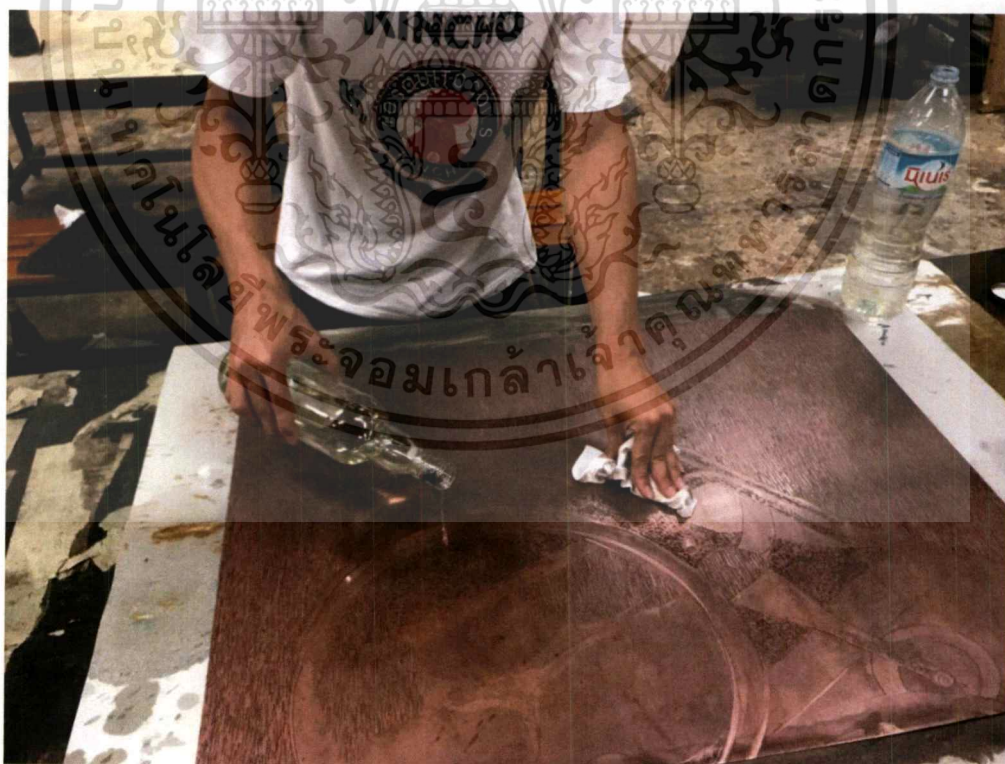

ภาพที่ 3.26 ภาพการสร้างระนาบที่ต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

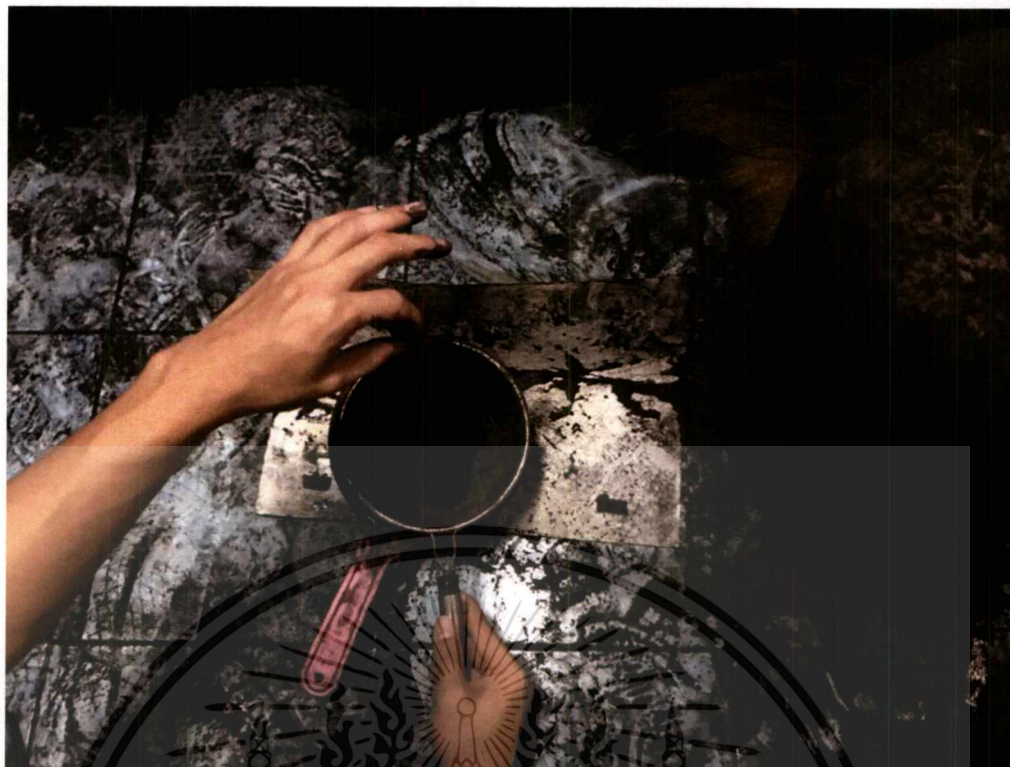

ภาพที่ 3.27 ภาพการสร้างพื้นผิวต่างๆ ด้วยทินเนอร์หรือน้ำมันสน

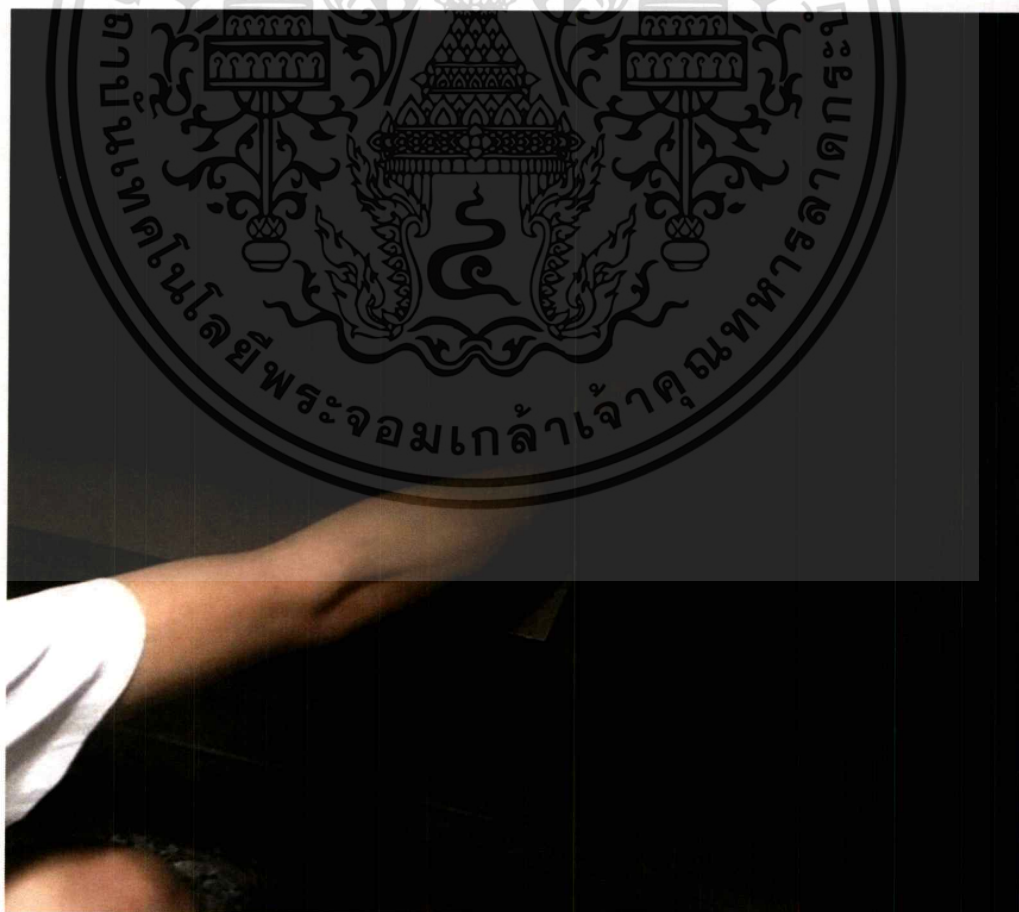

ภาพที่ 3.28 ภาพการล้างเพลท เพื่อเตรียมรอยางสน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

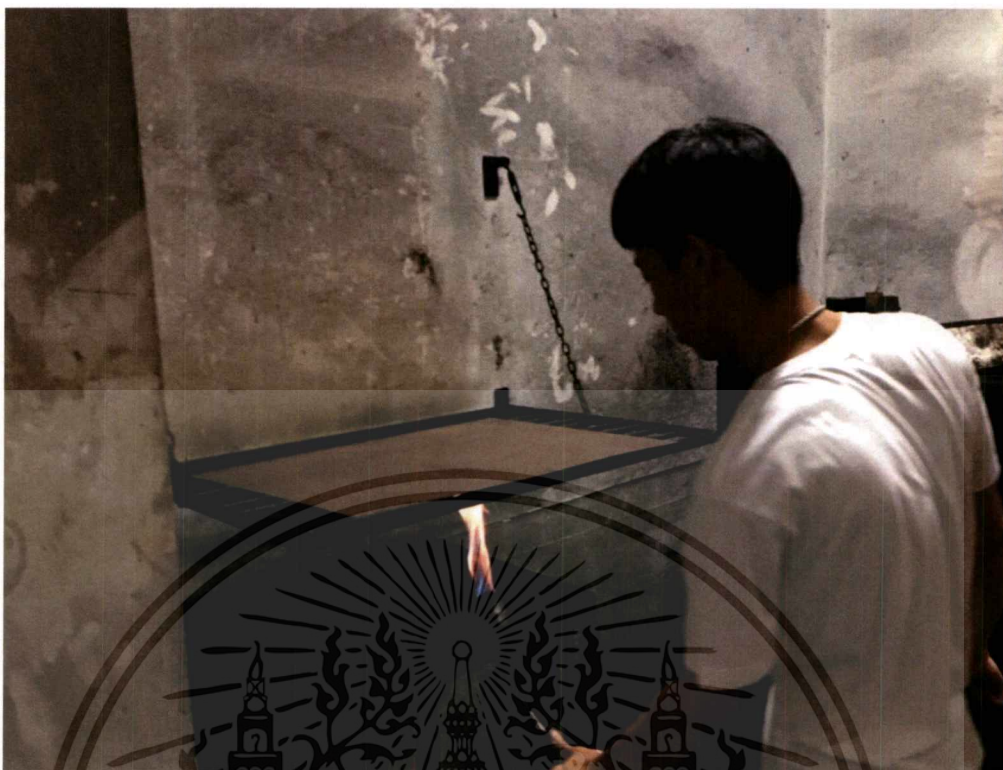

ภาพที่ 3.29 ภาพการกรองผงยางสนให้สะอาด

ภาพที่ 3.30 ภาพการนำเปลตมาเข้าเครื่องเป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.31 ภาพการนำเพลทออกมาเผาไฟให้ยางสนไหม้ติดหน้าเพลท

ภาพที่ 3.32 ภาพการปิดวานิชในส่วนที่ขาวในตัวผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.33 ภาพการล้างเฟลท เตรียมเข้าสู่ขั้นตอนพิมพ์

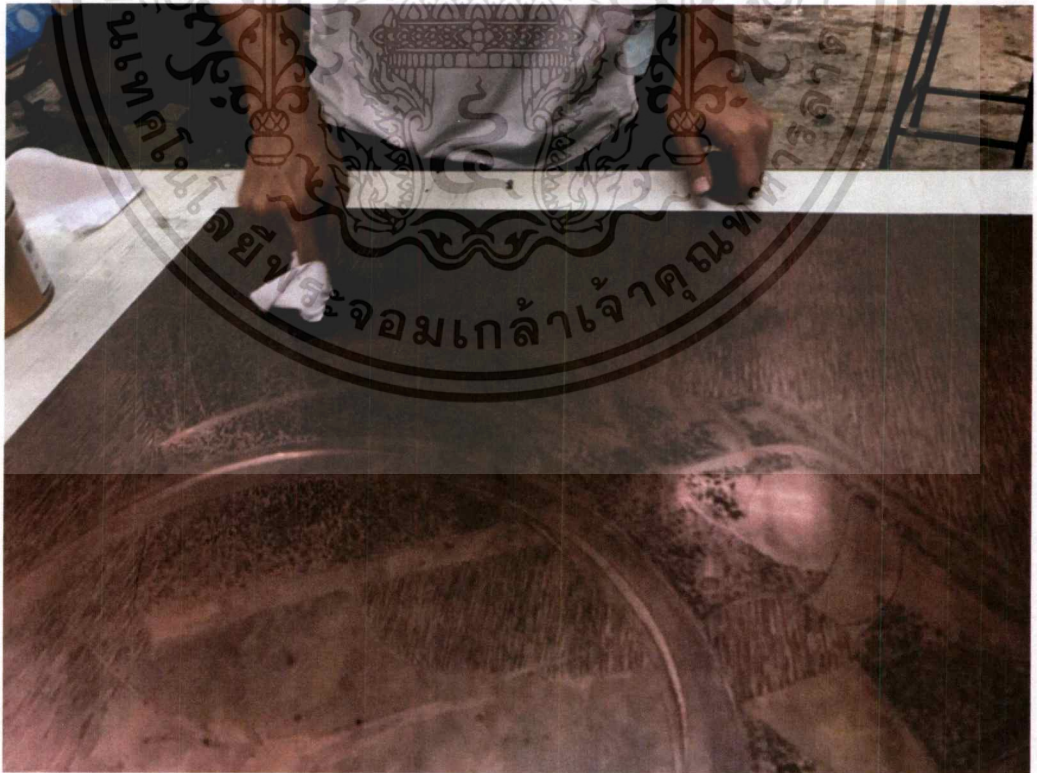

ภาพที่ 3.34 ภาพเตรียมอุปกรณ์ หมักกระดาษด้วยน้ำเปล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.35 ภาพการเตรียมผสมหมึก

ภาพที่ 3.36 ภาพการอุดหมึกลงเพลาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.37 การการใช้กระดาษบุรูป และ กระดาษลอกลาย ชั้บหมึกออก

ภาพที่ 3.38 ภาพการวางแม่พิมพ์ ลงบนแท่นพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.39 ภาพการวางกระดาษ

ภาพที่ 3.40 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์ หมายถึงศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ซึ่งประกอบด้วยส่วนต่างๆของศิลปะ เช่น จุด เส้น รูปร่าง ขนาด สัดส่วน น้ำหนัก แสงเงา ลักษณะพื้นผิว ที่ว่างและสี

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้มีทั้งหมด 4 ชิ้น ได้นำมาเพียง 1 ชิ้น เพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และการใช้ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้อย่างละเอียดครบถ้วน

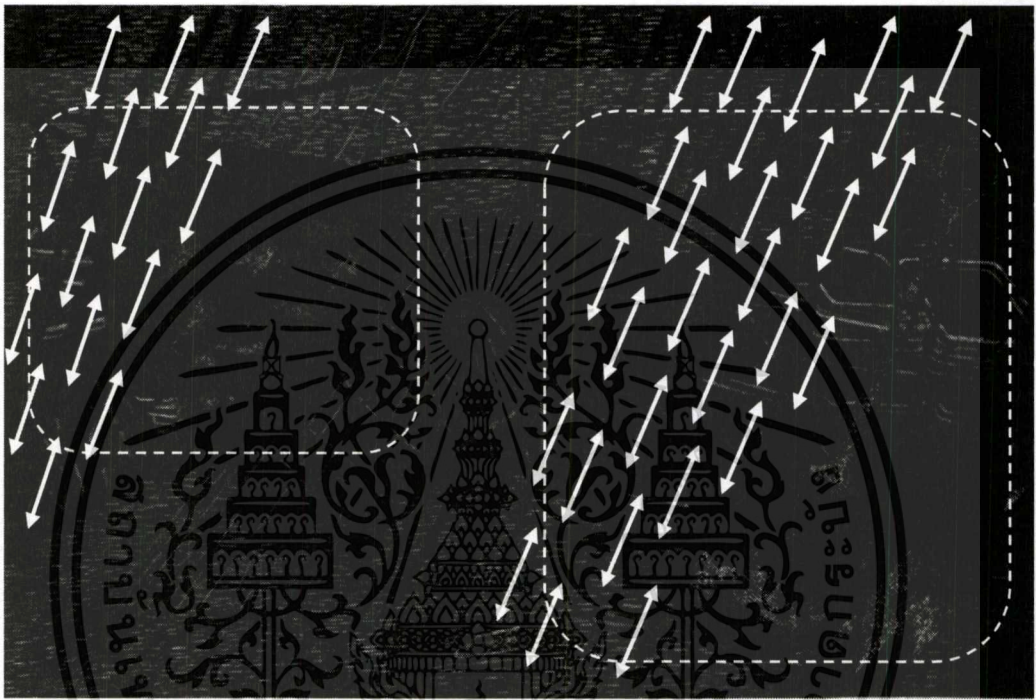
ภาพผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อ เมือง คน ป่วย no.3

ภาพที่ 4.1 ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน เมือง คน ป่วย no.3

4.1.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ด้วยการจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์ ไม่กระจัดกระจาย หรือจะจัดองค์ประกอบโดยให้กระจัดกระจายทั่วทั้งภาพ ซึ่งจะทำให้ตัวงานแสดงอารมณ์ ความรู้สึกของตัวมันเองได้

ภาพที่ 4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ เอกภาพชั้นที่ 1

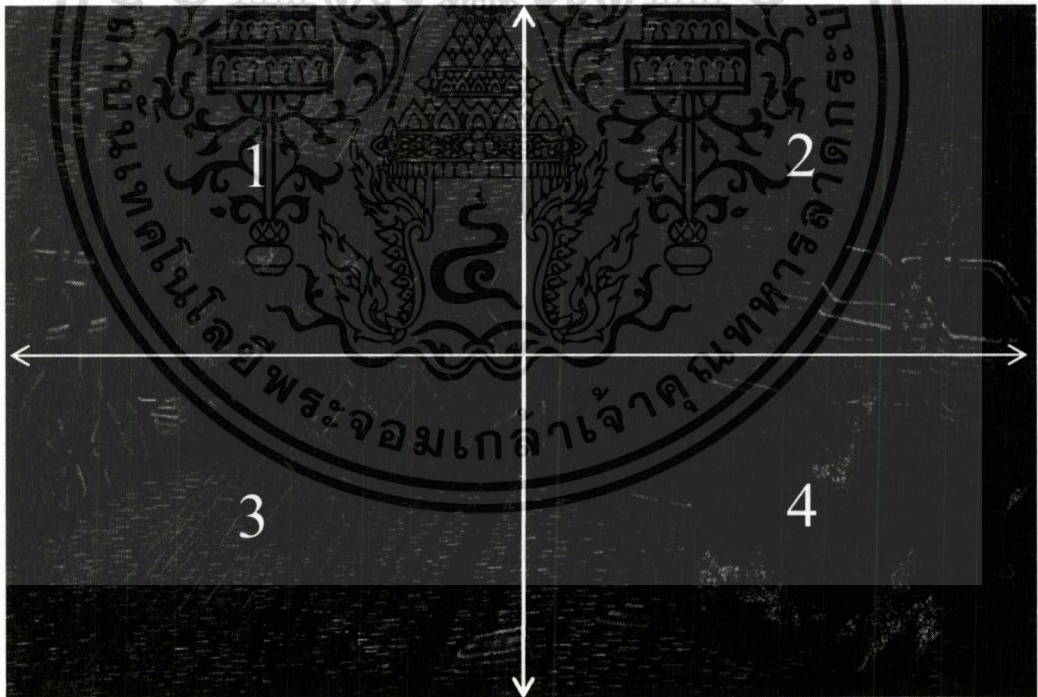
องค์ประกอบของภาพชั้นที่ 1 มีแนวคิดมาจากวิถีชีวิตของกลุ่มกรรมกร จึงมีการจัดรูปแบบโดยใช้เครื่องมือในการก่อสร้าง รวมทั้งใบหน้าของผู้ใช้แรงงาน และอุปกรณ์อื่นๆ ในการประกอบอาชีพ นำมาจัดองค์ประกอบโดยจะใช้รูปร่างของนั่งร้านที่จะเป็นตัวเชื่อมระหว่างของสองสิ่ง ที่หยาบมารวมกันในงานชิ้นนี้

4.1.2 คุณภาพ (Balance)

คุณภาพ คือ ความเท่ากัน แบ่งได้เป็นสองประเภทคือ คุณภาพแบบสมมาตร (Symmetrical) 2 ข้างเท่ากัน และ คุณภาพแบบอสมมาตร (Asymmetrical) 2 ข้างไม่เท่ากัน ซึ่งทั้งสองประเภทล้วนเป็น ความสมดุลของภาพทั้งคู่ แต่จะเท่ากันหรือไม่เท่ากันนั้น ต้องใช้ความรู้สึก หรือ ตามองเห็นเป็นตัว แบ่งแยก 2 ประเภท

1. คุณภาพแบบสมมาตร (Symmetrical) 2 ข้างเท่ากัน หมายถึง การจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ในภาพให้มีความเท่ากันทั้งสองข้าง อาจจะเท่ากันด้วยรูปทรง รูปร่าง หรือน้ำหนัก ก็ล้วนถือว่าเป็นความ เท่ากันในตัวงาน

2. คุณภาพแบบอสมมาตร (Asymmetrical) 2 ข้างไม่เท่ากัน หมายถึง การจัดวางองค์ประกอบ ต่าง ๆ แต่ในภาพนั้นมีความไม่เท่ากันทั้งสองข้าง อาจจะไม่เท่ากันด้วยรูปทรง รูปร่าง หรือน้ำหนัก โดย เราสามารถแบ่งแแกนดังภาพที่ 4.3 แล้วจะสามารถมองเห็นคุณภาพในตัวงานได้มากขึ้น

ภาพที่ 4.3 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ คุณภาพชั้นที่ 1

คล้ายภาพชั้นที่ 1 เป็นคล้ายภาพแบบอสมมาตร (Asymmetrical) 2 ข้างไม่เท่ากัน โดยในภาพพื้นที่ 2 และ 4 มีจำนวนเส้น รูปร่าง รูปทรง และ น้ำหนัก ที่มากกว่าพื้นที่ 1 และ 3 สายตาของเราจะถูกนำไปที่พื้นที่ 2 และ 4 ก่อนแล้วถึงจะตามต่อไปพื้นที่ 1 และ 3 โดยถ้าทำการแบ่งเส้นดังกล่าวที่ 4.3 เราจะสามารถมองออกอย่างเห็นได้ชัด

4.1.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหว คือ ความรู้สึกจากการที่เราเห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่ทำให้เกิดเส้นนำสายตาจากทางหนึ่งไปอีกทางหนึ่ง ซึ่งถ้าเรามองตามหลักของทัศนธาตุ สิ่งที่น่าสายตาที่ประกอบไปด้วยจุด เส้น สี หรือน้ำหนัก อันเป็นส่วนประกอบที่รวมกันในภาพ ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวขึ้นมาในผลงาน

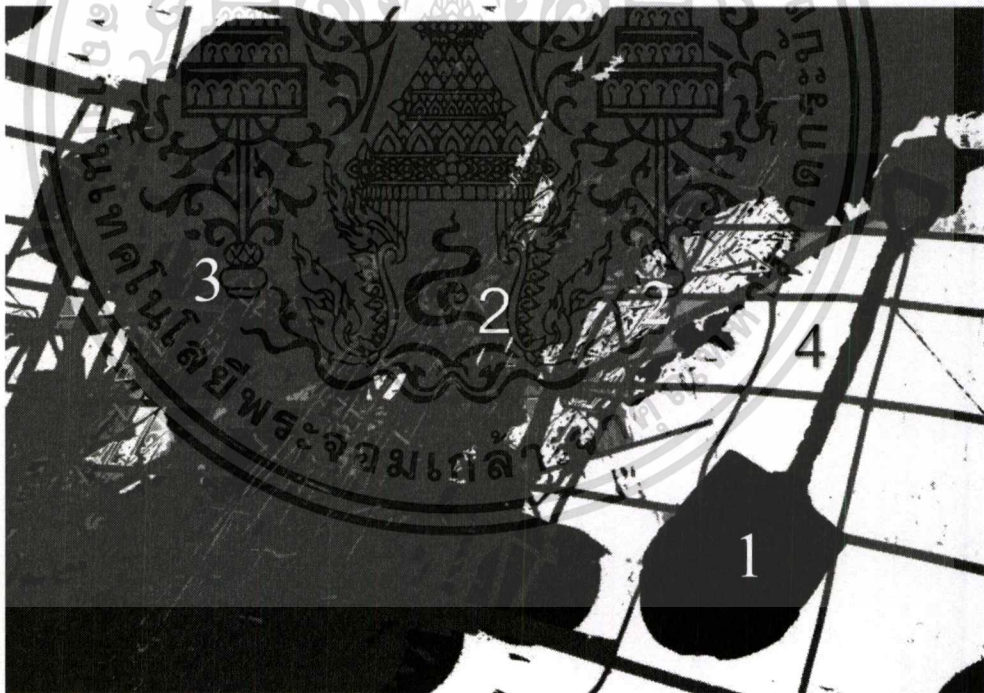
ภาพที่ 4.4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ การเคลื่อนไหวชั้นที่ 1

การเคลื่อนไหวในภาพที่ 4.4 คือ การเคลื่อนไหวจากทางด้านขวาไปสู่ทางด้านซ้าย คือโดยจะมีรูปทรงของนั้งร้าน ที่จะเส้นนำสายตา จากจุดเด่นไปสู่จุดรอง

4.1.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่น คือ ส่วนที่ปรากฏให้เห็นชัดที่สุด หรือ เด่นที่สุด โดยส่วนใหญ่ศิลปินจะให้ความสำคัญกับจุดเด่นในชิ้นงานพอสมควร เพราะเป็นสิ่งที่สามารถบอกเรื่องราวได้มากที่สุดในตัวงาน โดยจุดเด่นเกิดได้จากการวางตำแหน่งหรือการเน้นของภาพไม่ว่าจะจุด เส้น สี รูปทรง รูปร่าง หรือน้ำหนักล้วนก่อให้เกิดจุดเด่นในตัวงาน จุดเด่นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. จุดเด่นหลัก เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในการเขียน เพราะเป็นส่วนที่บอกเรื่องราวที่สำคัญที่สุดในชิ้นงาน
2. จุดเด่นรอง เป็นส่วนที่ทำให้จุดเด่นหลักมีความเด่นมากขึ้นอีก หรือทำให้จุดเด่นหลักมีความสวยงามมากขึ้นกว่าเดิม

ภาพที่ 4.5 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ความเป็นเด่นขั้นที่ 1

ความเป็นเด่น คือ หมายเลข 1 จะอยู่ทางด้านขวา มีการซ้อนทับกันในหลายระดับของรูปทรงทำให้เด่นที่สุดในภาพ

ความเป็นเด่นรอง คือ หมายเลข 2 ความเด่นที่รองมาจากหมายเลข 1 ซึ่งหมายเลข 2 เป็นส่วนที่มีพื้นที่ที่เยอะที่สุดในภาพ จึงสามารถควบคุมโทนสี และน้ำหนักในชิ้นงานได้ง่าย ซึ่งหมายเลข 2 เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้หมายเลข 1 และ หมายเลข 3 นั้นเข้ากันได้ดียิ่งขึ้น

ความเป็นเด่นรองหมายเลข 2 คือ หมายเลข 3 โดยหมายเลข 3 ในภาพที่ 4.5 เป็นความเด่นที่รองมาจากหมายเลข 2 ซึ่งหมายเลข 3 ถูกจัดองค์ประกอบให้อยู่ด้านซ้ายและโคนซ้อนทับ แต่ด้วยน้ำหนักที่สมบูรณ์และมีการเสริมจุดนำสายตาจากหมายเลข 2 ทำให้ความเด่นที่รองจากหมายเลข 2 คือ หมายเลข 3

ความเป็นเด่นที่เด่นน้อยที่สุด คือ หมายเลข 4 เป็นค่าน้ำหนักกลางในดวงงานในส่วนของพื้นหลัง แต่การทำงานของหมายเลข 4 ทำให้ภาพทั้งภาพสามารถทำงานไปด้วยกันได้อย่างลงตัว

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน เมือง คน ป่วย no.3

4.1.2 รูปทรง (Form)

รูปทรง (Forms) หมายถึง รูปที่มีลักษณะเป็น 3 มิติโดยนอกจากแสดงความกว้างความยาวแล้ว ยังมีความลึก หรือความหนาให้ความรู้สึกมีปริมาตร ความหนาแน่น มีมวลสารที่เกิดจากการใช้ค่าน้ำหนัก

ภาพที่ 4.6 รูปทรง ก.

รูปทรง ก. เป็นรูปทรงของปลั้ว ที่เป็นอุปกรณ์ในการใช้งานในชีวิตประจำวันของคนงาน และในผลงานชิ้นนี้ ปลั้วก็เป็นตัวแทนของคนงานที่ต้องใช้อุปกรณ์เหล่านี้ ทำงานในทุก ๆ วัน

ภาพที่ 4.7 รูปทรง ข.

รูปทรง ข. เป็นรูปทรงใบหน้าของกลุ่มคนทำงานแรงงาน ด้วยพื้นผิวและน้ำหนักที่ขรุขระ ทำให้รูปทรงของใบหน้านี้ให้ความรู้สึกที่ผ่านการทำงานมาแล้ว

4.2.2 ลักษณะพื้นผิว (Textures)

พื้นผิว หมายถึง ลักษณะภายนอกของวัตถุที่เรามองเห็นและสัมผัสได้ พื้นผิวต่างๆที่เราพบเจอในแต่ละวันนั้น สามารถก่อให้เกิดความรู้สึกในลักษณะได้ต่างกัน เช่น แข็ง นุ่ม หยาบ ละเอียดย ขรุขระ เป็นต้น

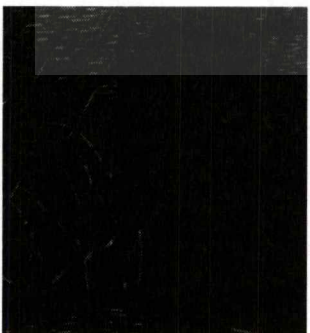
ภาพที่ 4.10 พื้นผิว ก.

พื้นผิว ก. เป็นพื้นผิวของสนิม ที่มีลักษณะขรุขระ แข็งกระด้าง และผ่านการถูกใช้งาน ทำให้เห็นภาพอุปสรรคที่คนกลุ่มนี้ใช้ทำงานในทุก ๆ วัน

ภาพที่ 4.11 พื้นผิว ข.

พื้นผิว ข. เป็นการจำลองพื้นผิวสนิม ที่ขรุขระทำลงใบหน้าคน เพื่อให้เกิดค่าน้ำหนักในตัวตน และความรู้สึกที่หนักแน่น และสร้างความน่าสนใจในตัวงาน ที่เป็นไปตามแนวความคิด

ภาพที่ 4.12 พื้นผิว ค.

พื้นผิว ค. เป็นพื้นผิวของเส้นเหล็ก และนั่งร้านที่ผ่านการใช้งานมีผิวนอกที่หยาบ ขรุขระ และแข็งกระด้าง ทำให้เกิดความน่าสนใจในตัวงาน และสอดคล้องกับแนวความคิด

4.2.3 เส้น (Line)

เส้น เป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุดสำหรับงานชุดนี้ เพราะในตัวงานจะใช้เส้นที่ร้อยเรียงต่อกันให้เกิดเป็นความรู้สึกใหม่ เป็นสิ่งที่มีผลต่อการรับรู้เพราะทำให้เกิดความรู้สึกต่ออารมณ์และจิตใจของมนุษย์

ภาพที่ 4.14 เส้น ก.

เส้น ก. เป็นรูปทรงของเส้นเหล็ก นั่งร้านที่ผ่านการใช้งานมาจัดองค์ประกอบใหม่ซึ่งมีลักษณะ ผิวนอกที่หยาบ ขรุขระ และเป็นการกำหนดโครงสร้างของภาพ ทำให้เกิดความสมดุลในตัวผลงานและ มีการเคลื่อนไหวไปทั่วทั้งภาพ

ภาพที่ 4.15 เส้น ข.

เส้น ข. เป็นรูปทรงที่เกิดจากการแต่มเส้นเรียงต่อกันจนแน่น ซ้อนทับกันและสร้างความรู้สึกหยาบกระด้างแต่ในขณะเดียวกันก็มีความปราณีตทำให้ของพื้นทีว่างในงานให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

4.2.5 น้ำหนัก แสงเงา (Shadow)

น้ำหนัก หมายถึง จำนวนความเข้ม ความอ่อนของสีต่างๆที่สามารถมองเห็นได้ ไม่ว่าจะด้วยธรรมชาติหรือ มนุษย์สร้างขึ้น ล้วนแต่ก่อให้เกิดน้ำหนักในสิ่ง ๆ นั้น

ภาพที่ 4.16 น้ำหนัก แสงเงา ก.

ภาพที่ 4.17 น้ำหนัก แสงเงา ข.

ภาพที่ 4.18 น้ำหนัก แสงเงา ค.

น้ำหนัก แสงเงา ก. เป็นน้ำหนักที่อยู่ในรูปทรงเข้มที่สุดในภาพ การสร้างน้ำหนักเกิดจากการแข่งครดที่ทับซ้อนจึงเกิดน้ำหนักที่เข้มสุด ส่วนแสงก็เป็นตัวที่ทำให้น้ำหนักไม่เข้มจนเกินไป และมีค่าน้ำหนักในผลงาน

น้ำหนัก แสงเงา ข. เป็นน้ำหนักที่อ่อนรองลงมา และเป็นส่วนที่สร้างความรู้สึกของผลงาน โดยมีค่าน้ำหนักและ รูปทรงที่ชัดเจน ช่วยให้ภาพผลงานเกิดความรู้สึก และมีความหมายตามแนวความคิดที่ดียิ่งขึ้น

น้ำหนัก แสงเงา ค. เป็นน้ำหนักของพื้นที่ว่าง ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมค่าน้ำหนักต่างๆในผลงาน ให้เกิดความกลมกลืนระหว่าง รูปทรง กับ ค่าน้ำหนักในผลงาน

บทที่ 5

บทสรุป

สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่เป็นสิ่งที่หล่อหลอมคนให้ออกมารูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ทุกสิ่งล้วนมีเหตุและผลในตัวมันเอง ในส่วนตัวของข้าพเจ้าที่ได้อาศัยอยู่ใจกลางเมืองตั้งแต่กำเนิด มีสิ่งก่อสร้างมากมายรอบตัว เช่น ตึกสูง คอนโด หรือ รถไฟฟ้า จึงทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นกลุ่มคนที่แตกต่างกัน เช่น พนักงานบริษัท บุคลากรในหน่วยงานราชการ พ่อค้าแม่ค้า จนถึงผู้ใช้แรงงาน ทำให้ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงคุณค่าในตัวกลุ่มชนชั้นแรงงาน มิใช่ว่าสิ่งที่กล่าวมาเป็นเพราะข้าพเจ้าได้ไปพบเจอกับผู้ใช้แรงงานเป็นครั้งคราว แต่เป็นเพราะข้าพเจ้าได้เห็นกลุ่มผู้ใช้แรงงานนี้ตั้งแต่เด็กจนปัจจุบัน เป็นความรู้สึกที่อยู่เบื้องลึกในจิตใจ นั่นจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ข้าพเจ้าอยากถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ที่ข้าพเจ้ามีต่อกลุ่มชนชั้นแรงงานนี้ โดยการสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการเทคนิค ภาพพิมพ์

การศึกษาศิลปนิพนธ์หัวข้อ “เมือง คน ป่วย” ข้าพเจ้าได้ศึกษาและใช้กระบวนการตามหลักการจัดองค์ประกอบ ทักษะาคู ความคิดและแรงบันดาลใจ ในการพัฒนาผลงานให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต สภาพแวดล้อมในการก่อสร้าง ของกลุ่มชนชั้นแรงงานที่ได้พบเจอตั้งแต่เด็กจนปัจจุบัน ทำให้ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงคุณค่าในตัวกลุ่มชนชั้นแรงงานและได้นำไปสู่การสร้างศิลปนิพนธ์หัวข้อเรื่อง “เมือง คน ป่วย”

ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นคุณค่าของคนกลุ่มนี้ จึงเกิดการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์หัวข้อ “เมือง คน ป่วย” ขึ้นมาและหวังว่า ผู้ที่ได้เห็นผลงานจริง หรือ หนังสือศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะทำให้ใครหลาย ๆ คนได้สังเกตเห็นคุณค่าในตัวของกลุ่มคนชั้นแรงงาน

บรรณานุกรม

วิกิพีเดีย, 2561. ฟินเซนต์ ฟัน โคค. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้

จาก:https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9F%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%8B%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B9%8C_%E0%B8%9F%E0%B8%B1%E0%B8%99_%E0%B9%82%E0%B8%84%E0%B8%84

(วันที่ค้นข้อมูล : 20 พฤษภาคม 2561)

Dooddot, 2561. วีรพงษ์ ศรีตระกูลกิจการ.[ออนไลน์].เข้าถึงได้

จาก:<http://www.dooddot.com/exhibition-chronicle-verapong-sritrakulkitjakarn-ayino/>

(วันที่ค้นข้อมูล : 27 พฤษภาคม 2561)

Homegame9, 2561. การรับรู้ความงามทางศิลป์.[ออนไลน์].เข้าถึงได้

จาก:<https://homegame9.wordpress.com/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0>

(วันที่ค้นข้อมูล : 30 พฤษภาคม 2561)

Aoao555, 2561. การสร้างสรรค์กับงานศิลป์.[ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก

<https://aoao555.wordpress.com/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0/>

(วันที่ค้นข้อมูล : 30 พฤษภาคม 2561)

ffa.bpi, 2561. การสร้างสรรค์งานศิลปะแนวจินตนาการ.[ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก

<http://ffa.bpi.ac.th/bk/creation.html>(วันที่ค้นข้อมูล : 2 มิถุนายน 2561)

dharma-gateway, 2561. ความเพียร.[ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก

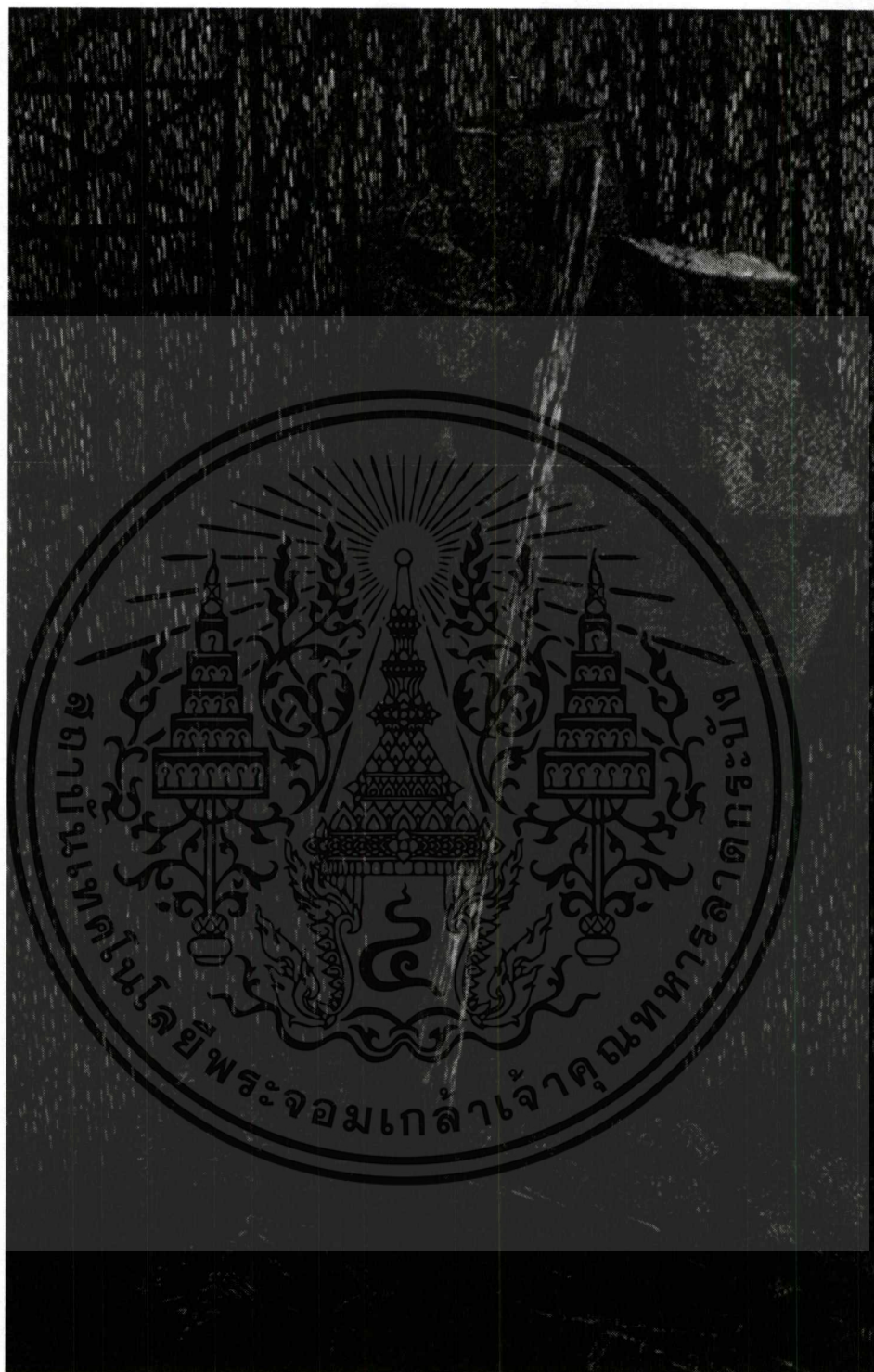
<http://www.dharma-gateway.com/monk/preach/lp-somchai/lp-somchai-preach-21>.

(วันที่ค้นข้อมูล : 2 มิถุนายน 2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

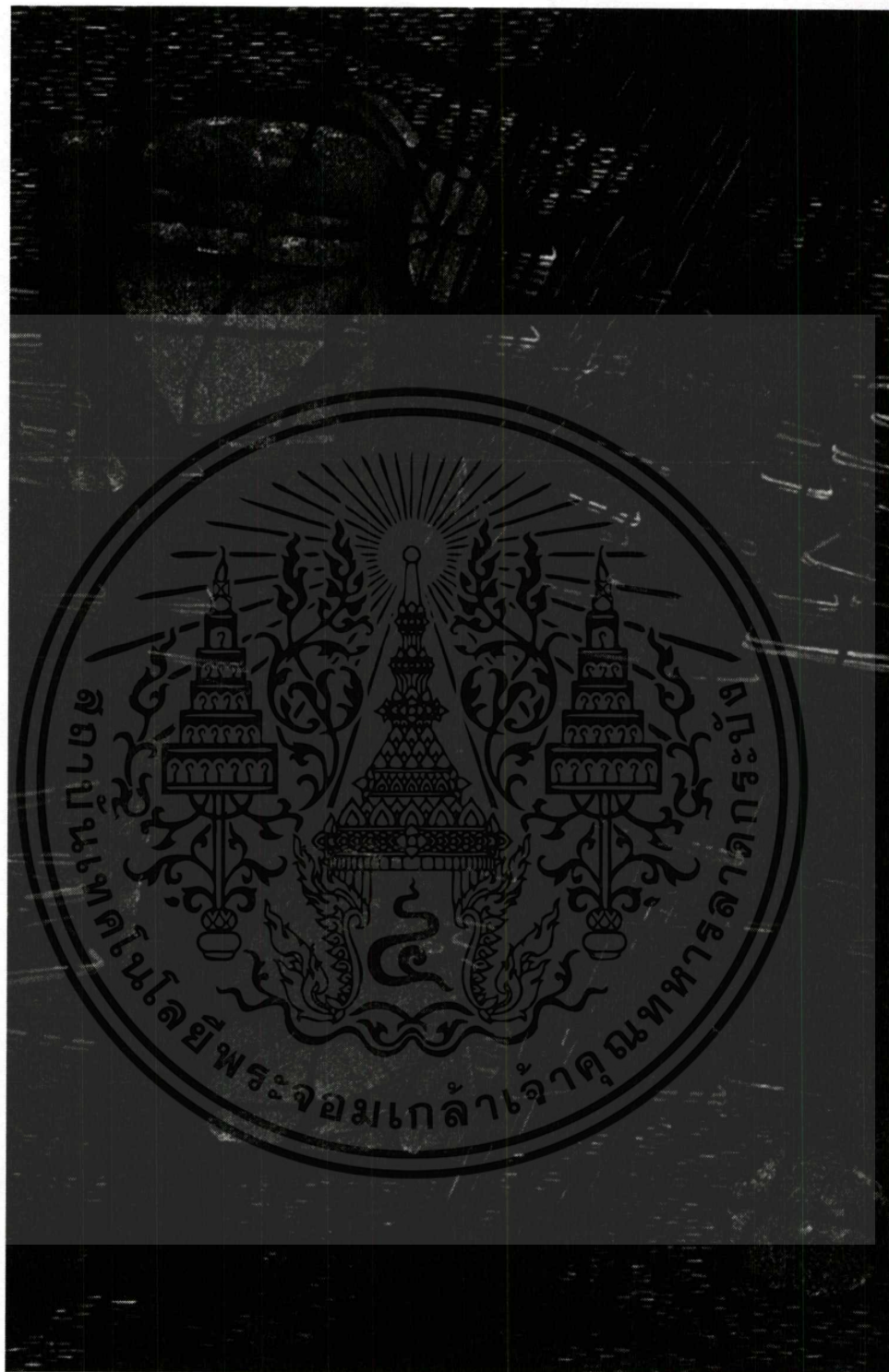

ชื่อผลงาน เมือง คน ป่วย no.1

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 120 x 80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

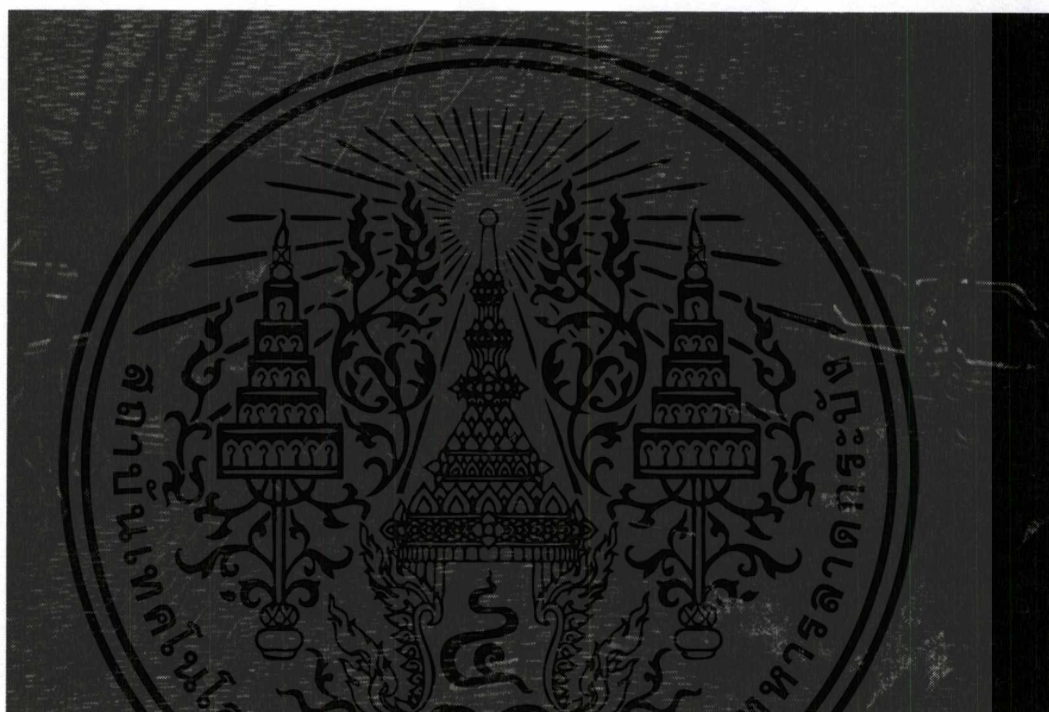

ชื่อผลงาน เมือง คน ป่วย no.2

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 120 x 80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

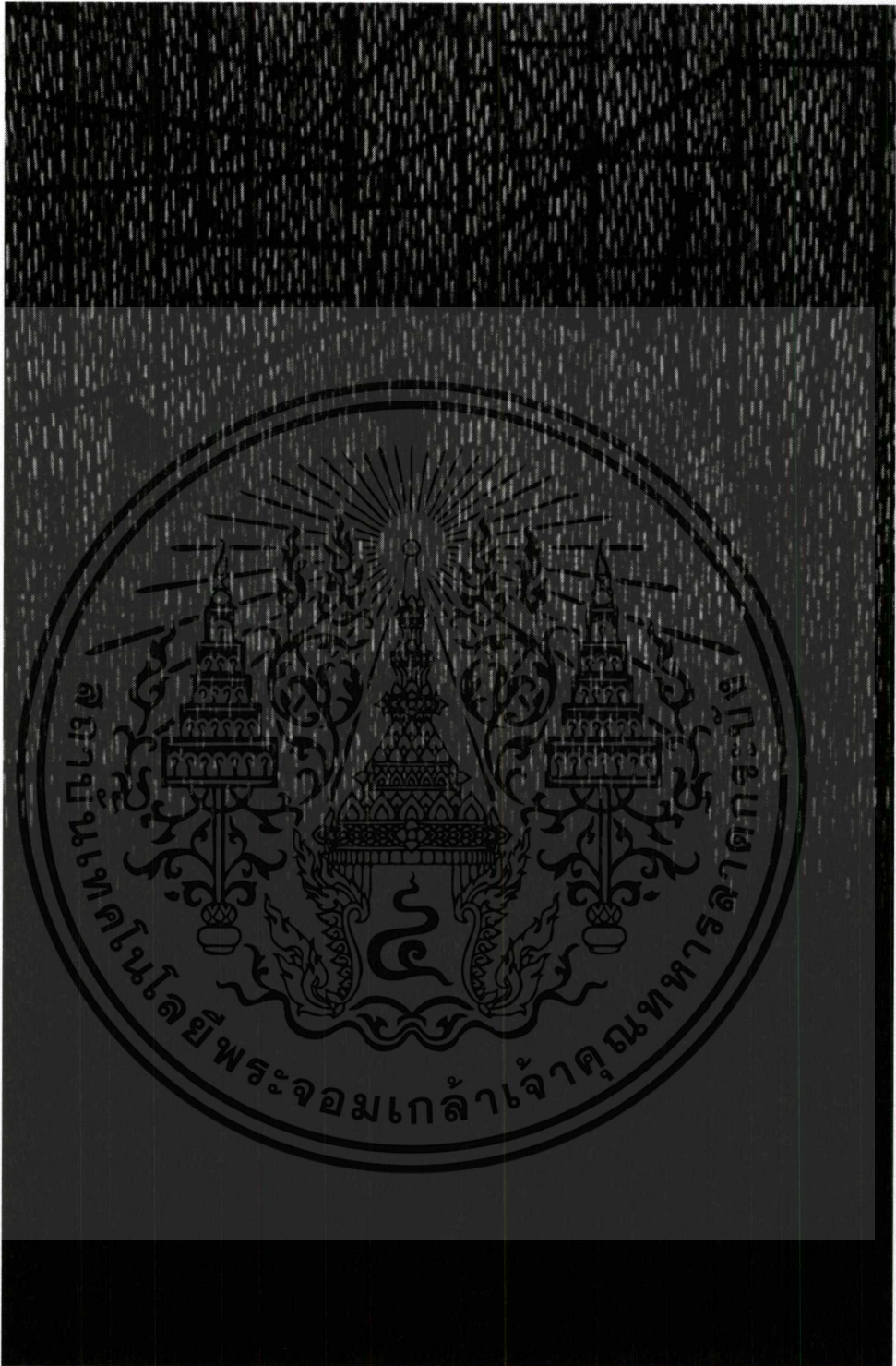

ชื่อผลงาน เมือง คน ป่วย no.3

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 80 x 120 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน เมือง คน ป่วย no.4

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ

ขนาด 120 x 80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายเทวิช เฉลียวคำนวณ

วัน เดือน ปีเกิด 6 มิถุนายน 2538

ที่อยู่ อ่อนนุช17 แยก 11 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง ถนนสุขุมวิท กทม. 10250

โทรศัพท์ 094-548-7289

Email taec007@gmail.com

Facebook Taewich Chaliewkumnuan

ประวัติการศึกษา 2557 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาภาพพิมพ์

รางวัลและเกียรติประวัติ

2561 - ร่วมแสดงงานนิทรรศการ International Biennial Print Exhibit: 2018 ROC

- ร่วมแสดงงานนิทรรศการ PI-R2 ART THESIS EXHIBITION 2018